

JÖNKÖPING UNIVERSITY

*School of Education and
Communication*

Imane Khelif vs Angela Carini: Utöver ringen

**En kvalitativ innehållsanalys av nyhetsartiklar i svensk
tidningspress om Imane Khelif och Angela Carini under OS 2024**

KURS: Uppsats i MKV II, 15 HP

PROGRAM: Medie- och kommunikationsvetenskap

FÖRFATTARE: Elly Huynh & Tamara Emilson Jarpa

EXAMINATOR: Susanne Almgren

TERMIN: HT24

Sammanfattning

Denna studie analyserar den svenska mediegestaltningen av de kvinnliga boxarna Imane Khelif och Angela Carini under augusti 2024. Syftet är att undersöka hur Khelif och Carini gestaltas i svensk tidningspress samt om aspekter som kön och etnicitet har en betydande roll i deras gestaltning. Studien genomfördes med hjälp av kvalitativ innehållsanalys som metod och teoretiska ramverk såsom gestaltningsteori, genusteori och intersektionalitet. Studien bygger på 30 artiklar från tre svenska tidningar och syftar till att synliggöra potentiella normer och maktstrukturer som formar den mediala gestaltningen.

Resultaten visar att två genomsyrande teman kunde hittas bland alla artiklar, teman som ”andra ska få bestämma vad en kvinna är” och ”framgång överskuggas av kontrovers”. Dessa två teman beskriver Khelif och Carinis gestaltning. Slutsatser som kan dras är att kön och etnicitet har en betydande roll i deras gestaltning men i olika stor utsträckning. Carinis gestaltning präglas av könsnormer och ett nästan stereotypiskt framställande. Khelifs gestaltning är väldigt centrerad runt kön och hur hon inte är en typisk kvinna. Khelifs algeriska etnicitet nämns även mer än Carinis italienska etnicitet vilket kan bero på att vithet är normaliserat och anses vara idealet vilket gör att det kan få existera utan att nämnas.

Studien belyser hur svensk tidningspress både förstärker och utmanar normer genom ordval och vinklingar. Khelifs gestaltning tenderar att överskugga hennes framgångar, medan Carinis gestaltning förlitar sig på stereotyper och könsroller. Detta påvisar en tendens att svensk tidningspress förminska kvinnliga atletes prestationer.

Nyckelord: Mediegestaltning, kvinnliga atleter, könsroller, etnicitet, intersektionalitet.

Abstract

This study is an analysis of the Swedish media framing of female boxers Imane Khelif and Angela Carini during August 2024. The aim is to investigate how Khelif and Carini are framed in the Swedish press and whether aspects such as gender and ethnicity play a significant role in their framing. The study was conducted using qualitative content analysis as a method and theoretical frameworks such as framing theory, gender theory and intersectionality. The study is based on 30 articles from three Swedish newspapers and aims to highlight potential norms and power structures that shape the media framing.

The results show that two major themes could be found among all articles, themes such as “others should be allowed to decide what a woman is” and “success is overshadowed by controversy”. These two themes describe the framing of Khelif and Carini. Conclusions that can be drawn are that gender and ethnicity do play a significant role in their portrayal, but to different extents. Carini's portrayal is characterized by gender norms and an almost stereotypical framing. Khelif's portrayal is very much centered around gender and how she is not a typical woman. Khelif's Algerian ethnicity is also mentioned more than Carini's Italian ethnicity, which may be because whiteness is normalized and considered the ideal, which means that it can exist without being mentioned.

The study highlights how Swedish media both reinforces and challenges norms through choice of words and different angles. Khelif's framing tends to overshadow her accomplishments, while Carini's portrayal relies on stereotypes and normative gender roles. This demonstrates a tendency that shows that Swedish media diminishes the achievements of female athletes through their framing.

Keywords: Media portrayal, female athletes, gender roles, ethnicity, intersectionality.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
2. Bakgrund	3
3. Syfte och frågeställningar	5
4. Tidigare forskning	6
4.1. Prestation eller privatliv	6
4.2. Män dominerar fortfarande	6
4.3. Sexualisering	7
4.4. Skillnader i rapportering av etnicitet och kön	8
4.5. Vithet som norm.....	9
4.6. Representation av icke-vita kvinnliga atleter i media	10
4.7. Forskningslucka	10
5. Teori	11
5.1. Gestaltningsteori.....	11
5.2. Genusteori	12
5.2.1. Intersektionalitet	14
5.3. Teoriernas relevans för studien	15
6. Metod	16
6.1. Centrala begrepp och tillvägagångssätt.....	16
6.2. Urval.....	17
6.3. Motivering av urval.....	18
6.3.1. Svensk nyhetsmedia	18
6.3.2. Tidsramen	18
6.3.3. Relevans för studiens syfte	19
6.4. Validitet och reliabilitet.....	19
6.5. Metodkritik.....	20
7. Resultat och analys	22
7.1. Framgång.....	23
7.2. Försvar.....	23
7.3. Intern konflikt.....	25
7.4. Känslor	27
7.5. Kön	29

7.5.1 Könsnormer	29
7.5.2. Konsteter	30
7.5.3. Könstillhörighet	32
7.6. Personliga egenskaper	33
7.7. Trakasserier	34
7.8. Överskuggning	35
7.9. “Andra ska få bestämma vad en kvinna är”	37
7.10. “Framgång överskuggas av kontrovers”	39
8. Diskussion och slutsatser	41
8.1. Carini är nästintill osynlig	41
8.2. Hur betydande var kön och etnicitet i deras gestaltning?.....	41
8.3. Problematisering av mediala gestaltningar	42
8.4. Metodologiska reflektioner och begränsningar	43
8.5. Slutsatser	44
9. Framtida forskning	46
Referenser	47

1. Inledning

Media fungerar som en kraftfull aktör i formandet av sociala normer och uppfattningar och det är inte annorlunda när det kommer till hur vi ser på kön och etnicitet inom idrottsvärlden. Gestaltningar av kvinnliga atleter har länge varit under kritisk granskning för att de i många fall saknar rättvisa och balans jämfört med gestaltningen av deras manliga motsvarigheter (Cooky & Messner, 2018). Denna brist på balans gör att kvinnor ofta reduceras till att bli bedömda baserat på deras utseende, personlighet eller privatliv, i stället för att erkännas för deras sportsliga meriter (Bruce, 2016).

Imane Khelif, en framstående algerisk boxare, och hennes match mot italienska boxaren Angela Carini erbjuder ett intressant fall för att undersöka hur kvinnliga atleter skildras i svenska nyhetsmedier samt om kön och etnicitet är betydande aspekter av deras gestaltning. Genom att undersöka atleternas mediegestaltning under augusti 2024 strävar vi efter att synliggöra vilka teman som dominerar bland nyhetsartiklarna skrivna om dem.

Genom att fokusera på hur en kvinnlig atlet som Imane Khelif, som kommer från Algeriet och har en annan etnisk och kulturell bakgrund än majoriteten av de atleter som syns i västerländska medier, framställs vill vi belysa frågan om etnicitet spelar roll i hennes mediegestaltning. Tidigare forskning har visat att kvinnliga atleter av icke-västerländsk bakgrund ofta presenteras på ett sätt som betonar deras annorlundaskap, vilket innefattar både exotifiering och marginalisering (Douglas, 2012).

Samtidigt framställs vita kvinnliga atleter ofta som representanter för universella och "neutrala" sportsliga värden, vilket förutsätter en osynlig norm som marginaliserar atleter med annan bakgrund (Kane, 2013). Genom vår studie hoppas vi synliggöra dessa skildringar och analysera hur både kön och etnicitet potentiellt kan forma den mediala gestaltningen i svensk tidningspress.

Sport som social konstruktion har en unik ställning i samhället, där den både speglar och reproducerar befintliga maktstrukturer samt sociala normer. Sport är inte bara ett fysiskt utövande, utan också ett kulturellt fenomen där frågor om genus, identitet och makt ofta kolliderar (Dahlén, 2008). När det kommer till gestaltning av kvinnliga atleter tenderar medier att förstärka kulturella stereotyper och könsnormer, något som får påtagliga konsekvenser för hur publiken uppfattar kvinnliga idrottare (Fink, 2015). Detta gäller i synnerhet när kvinnliga

atleter inte passar in i de idealiserade bilderna av femininitet som ofta etableras i västerländska medier (Hargreaves, 2000).

Media är en viktig källa till information och kunskap, men också en arena där maktrelationer både skapas och utmanas. Inom sportens värld är dessa maktrelationer tydliga när det gäller kön och etnicitet, eftersom sport är ett område som traditionellt sett varit dominerat av maskulina normer och ideal (Kane, 2013). De bilder och berättelser som media konstruerar påverkar i hög grad allmänhetens uppfattning av kvinnliga atleter, särskilt när det gäller deras legitimitet och värde inom sportens värld (Hargreaves, 2000).

Kvinnors deltagande i idrott har ökat markant under de senaste decennierna, men trots detta är deras gestaltning i media fortfarande ofta problematisk (Fink, 2015; Bruce, 2016). Det sätt på vilket kvinnliga idrottare skildras påverkas starkt av normer kring kön och etnicitet. Medan manliga atleter generellt lyfts fram för sina prestationer, är fokus på kvinnliga atleter ofta annorlunda—med betoning på deras privatliv, utseende, eller emotionella aspekter snarare än deras idrottsliga insatser (Billings, 2011). Detta innebär att kvinnliga atleter tenderar att marginaliseras, särskilt om de tillhör etniska minoriteter.

2. Bakgrund

Sommar-OS 2024 i Paris samlade världens främsta idrottare för att tävla om medaljer i en mängd olika sporter. Boxning, som har varit en gren i OS sedan 1904, fick särskilt stor uppmärksamhet detta år. Detta på grund av händelserna kring den algeriska boxaren Imane Khelif och matchen mot den italienska boxaren Angela Carini. Rykten har florerat om att Khelif inte är en kvinna, utan att hon har XY-kromosomer som endast män har. År 2023 blev hon nämligen avstängd från att tävla i dam-VM efter att ha fått underkända resultat på ett könstest genomfört av ryskledda Internationella boxningsförbundet (Iba), men inför OS är hon välkommen (Lough, 2024).

Den 1 augusti 2024 var det dags för Imane Khelif och Angela Carini att inta ringen. Matchen börjar men får ett abrupt slut efter bara 46 sekunder. Angela Carini valde att avsluta matchen efter ett särskilt hårt slag mot näsan som hon beskrev som “det hårdaste hon någonsin upplevt” (Carlsson & Ögren, 2024). Efter matchen rapporteras det om Carinis tårar och den krossade OS-drömmen. För Imane Khelif var det här starten på ett mediedrev från alla håll och kanter, med uppfattningen om att hon är en man vilket det inte finns tydliga bevis för då Iba undanhåller resultaten av könstestet (Carpenter, 2024).

Imane Khelif, en 25-årig boxare från Algeriet, hade etablerat sig som en av de mest framstående kvinnliga boxarna i sitt land. Hennes boxningskarriär tog fart 2018 och hon har strävat efter att få tävla i OS sedan dess (Lough, 2024). År 2023 stod det klart att Khelif skulle få tävla i dam-VM i Indien, arrangerat av Iba, men hennes rätt att tävla fräntas efter att ha vunnit sin första match mot ryska boxaren Azaliia Amineva. Imane Khelif blev avstängd från att fortsätta tävla efter att ha underkänts i ett könstest. Könstestet var beordrat av Umar Kremlev, rysk ordförande av Iba. Resultaten påstår att hon har XY-kromosomer och således inte är en kvinna, vilket ledde till hennes diskvalificering från att få tävla (Beacham, 2024; Lough, 2024).

Detaljerna angående detta könstest är och förblir diffusa då Iba inte vill dela med sig av hur testet genomfördes eller de exakta resultaten (Carpenter, 2024). Inför hennes deltagande i OS hade hon redan mött motstånd i form av ifrågasättande kring hennes rätt att tävla i damkategorin. Trots detta tilläts hon delta i OS, där Internationella Olympiska Kommittén (IOK) som arrangerade boxningsturneringen, bedömde att hon uppfyllde alla nödvändiga krav för att delta (Lough, 2024).

Under OS blev Khelif en av de mest omtalade atleterna i sin kategori. Hennes prestationer i ringen fick stor uppmärksamhet, men debatten kring hennes könsidentitet fortsatte att vara en

central aspekt av den mediala rapporteringen. Trots det kontroversiella mottagandet lyckades hon avancera i turneringen och säkrade en plats i OS-finalen, där hon gick till historien som Algeriets första kvinnliga boxare att vinna en guldmedalj.

Angela Carini, en 26-årig amatörboxare från Italien, deltog i sitt första OS och hade länge drömt om att få tävla på denna nivå. Hennes deltagande kom dock att präglas av matchen mot Khelif, som blev en av de kortaste och mest omdiskuterade i turneringen. Efter matchen syntes Carini i tårar och uttalade sig om den besvikelse hon kände över att hennes OS-drömmar hade gått i kras. Hon berättade också om den press hon kände inför matchen och de rykten som omgav Khelif's kön. Dessa faktorer hade, enligt Carinis tränare, bidragit till hennes beslut att avbryta matchen. Enligt hennes tränare tros dessa rådande rykten ha påverkat hennes prestation och gjort henne lite rädd (Carlsson & Ögren, 2024).

Matchen mellan dessa två atleter, och de kontroverser som omgav den, fortsatte att vara en central punkt för diskussioner om kön, rättvisa och idrottens regelverk långt efter att OS hade avslutats.

3. Syfte och frågeställningar

Syftet med denna studie är att undersöka och bidra till en djupare förståelse om hur kvinnliga atleter gestaltas i svensk tidningspress, med särskilt fokus på om intersektionen mellan kön och etnicitet samspelar. Genom att analysera gestaltningen av Imane Khelif och Angela Carini vill vi upptäcka mönster och teman i hur kvinnliga atleter med både icke-västerländsk och västerländsk etnisk bakgrund framställs. Studien syftar även till att identifiera om kön och etnicitet har en betydande roll i Khelif's och Carini's mediala gestaltning.

Studiens forskningsfrågor är:

- Hur gestaltas Imane Khelif och Angela Carini i svensk tidningspress under augusti 2024?
- Är kön och etnicitet betydande aspekter av deras gestaltning?

4. Tidigare forskning

Forskning har tydligt visat att kvinnliga idrottare sällan får samma mediala utrymme eller samma respekt som sina manliga kollegor (Cooky & Messner, 2018). Även när kvinnor får uppmärksamhet är det ofta genom gestaltningar som trivialiserar deras prestationer och i stället fokuserar på deras personliga liv eller fysiska utseende (Bruce, 2016). Kvinnliga atleter, särskilt de som inte passar in i västerländska skönhetsideal, har dessutom historiskt sett blivit föremål för kritiska granskningar som tenderar att ifrågasätta deras kvinnlighet (Hargreaves, 2000).

4.1. Prestation eller privatliv

Traditionell sportrapportering täcker ofta maskulinitet och tenderar att marginalisera kvinnlighet på många olika sätt. Kvinnor i sport framställs ofta genom sina utseenden eller sociala roller, snarare än deras prestationer (Billings, 2011; Fink, 2015). Denna typ av gestaltning är kopplad till kulturella normer som ifrågasätter kvinnors prestationer och förringar deras insatser (Bruce, 2016). I många fall betonas relationer, vänskap och rivalitet snarare än de faktiska idrottsprestationerna då det finns en större betoning på känslomässiga aspekter när det kommer till rapporteringen om kvinnliga atleter. Kvinnor utsätts oftast för mediebevakning genom en tabloidliknande stil som oftast kritiserar och negativt uppmärksammar åt kvinnors privatliv, vilket skiljer sig starkt från hur manliga atleter framställs (Cooky & Messner, 2018).

Dock motbevisas detta något i Australien där en studie gjordes för att analysera till vilken grad kvinnliga fotbollsspelare objektifieras i media i vilken forskarna kom fram till att artiklarna som skrevs om kvinnorna inte innehöll särskilt objektifierande språk (Kemble, 2020). Trots detta visade även studien att det finns betydliga skillnader i hur media skriver om manliga spelare jämfört med kvinnliga spelare. Enligt Fink (2015) tenderar rapporteringen om kvinnliga atleter, när de faktiskt får rapportering, att ha en annan ton och ett annat fokus som i vissa fall kan placera atleterna i ett dåligt ljus när man jämför med rapportering om manliga atleter.

4.2. Män dominerar fortfarande

Media tenderar att ge mansdominerade sporter och manliga atleter mer utrymme då det är det "folket vill ha" och argumenterar att det inte finns något intresse för rapportering om kvinnor inom sport (Kane, 2013). Ju mer kvinnor visar på framgång och vinner medaljer desto mindre får de synas i media, menar Kane (2013). I USA utgör kvinnliga atleter ca 40% av alla atleter,

trots det får de ca 2% av all tv-rapportering inom sport. Dessa resultat visar, enligt Kane (2013), att media inte bara ignorerar kvinnor inom sport utan även skapar ett falskt narrativ om att ingen bryr sig om dem och deras prestationer.

Enligt Dahlén (2008) kan sport både främja och motverka jämställdhet vilket kan göra att kvinnliga atleter ställs inför utmaningar som sträcker sig utanför deras prestationer inom idrott, såsom samhällsnormer som förstärker könsskillnader. Den problematiken kräver en mer djupgående granskning av policyer inom idrott och deras inverkan på kvinnliga idrottare. Rowe och Silva (2023) nämner hur medias behandling av kvinnor inom sport är ett underrepresenterat ämne när det kommer till forskning inom media och kommunikation. De menar att forskare inom feminism ser ämnet sport som ett redan förlorat fall då det är så pass mansdominerat vilket ytterligare bevisar vikten av att undersöka det. Rowe och Silva (2023) påpekar vidare att den ökade rapporteringen av kvinnor inom sport fortfarande följer ramarna som redan har byggts upp av den "manliga kulturella agendan" vilket gör det svårare för rapportering om kvinnliga atleter att skapa en egen väg och bryta sig loss från de patriarkala strukturerna.

Studier har visat att rapporteringen om kvinnliga atleter är relativt liten i volym överlag men blir betydligt större när det är dags för OS och har även blivit kallad "Olympiska Spelen Effekten" av Capranica et al. (2005). Denna effekt argumenteras för på olika sätt där ena sidan trycker på att det är storleken av eventet som gör att fler kvinnor får utrymme i media, inte för att media faktiskt vill rapportera om det. Den andra sidan argumenterar för att nationell stolthet tar över och att en vunnit medalj rapporteras om oavsett kön (Capranica et al., 2005). Trots uppsvinget av rapportering tack vare OS är fokuset ofta inte riktat mot framgångarna av dessa kvinnliga atleter som tävlar, utan tenderar att rikta in sig mer på deras personliga relationer och utseende (Adá-Lameiras & Rodriguez-Castro, 2023).

4.3. Sexualisering

Smoot (2017) menar att sexualiseringen av kvinnliga atleter börjar redan under tävlingarna då de, enligt reglerna i vissa tävlingar, måste bära kläder som sitter åt på kroppen och inte är särskilt täckande jämfört med deras manliga motsvarigheter. Betoningen på femininitet och sexualitet bland kvinnliga atleter har skapat en uppfattning av att fysisk skönhet är viktigare än atletiska prestationer (Smoot, 2017). Sexualiserade kvinnliga atleter som följer normen för femininitet får dessutom mer utrymme att synas i media men då ligger fokuset just på deras

utseende i stället för deras talang. Män får nästan alltid bli kallade “starka” medan kvinnor kallas “vältränade” eller andra ord som kan identifieras som feminint kodade. De manliga atleterna får sällan kommentarer om deras utseende utöver deras atletiska talang (Mannion, 2016).

Det är viktigt att betona att det finns tydliga skillnader mellan traditionella medier och sociala medier. Traditionella medier har en tendens att sexualisera och trivialisera kvinnors insatser, medan sociala medier, särskilt Instagram, kan erbjuda mer varierade och stärkande narrativ. Trots detta kvarstår sexistiska stereotyper och könsnormer även på dessa plattformar, och medan de kan ge en nyanserad bild av en atlet behöver det inte betyda att det är positivt eller negativt (Krieger et al., 2023). I en studie där australiensk sportmedia undersöktes påvisades skillnader i antalet fotografier av kvinnliga atleter där män fick synas mycket mer. Dessutom visades kvinnorna i mer passiva positioner än aktiva vilket bidrar ytterligare till klyftan mellan hur män och kvinnor inom sportmedia blir gestaltade (Sherry et al., 2016).

4.4. Skillnader i rapportering av etnicitet och kön

Utöver kön kan etnicitet spela en roll i hur kvinnliga atleter gestaltas i media. Tidigare forskning har visat att kvinnor med minoritetsbakgrund ofta utsätts för dubbla lager av marginalisering, både på grund av sitt kön och sin etnicitet (Bruce, 2016). Ett exempel på detta är Serena Williams som är en av världens mest framgångsrika svarta kvinnliga tennisspelare. Hon har ett flertal gånger blivit föremål för negativa medieframställningar som inte bara ifrågasätter hennes prestationer utan också hennes kropp och kvinnlighet. Enligt Enck-Wanzer (2009) har Williams fått utstå kommentarer om sitt utseende som är starkt rasifierade, vilket framhäver hur media använder både kön och ras för att förstärka stereotyper.

Likaså har den sydafrikanska löparen Caster Semenya blivit utsatt för liknande behandling, där frågor kring hennes könsidentitet ofta förstärks av rasistiska undertoner. Cooky et al. (2013) menar att amerikanska medier ofta har lyft fram vetenskapliga aspekter av könstestning, medan sydafrikanska medier har kritiserat dessa tester och kallat dem kränkande och rasistiska. Semenya-fallet har gjort det tydligt att medier inte bara reproducerar könsstereotyper utan också bidrar till att förstärka rasistiska strukturer, särskilt när det gäller icke-vita kvinnliga atleter. Detta lyfter fram behovet av att undersöka hur ras och kön samspelar i

mediebevakningen av kvinnliga atleter, vilket är en dimension som ofta förbises i studier som enbart fokuserar på kön.

4.5. Vithet som norm

När vi analyserar hur media rapporterar om kvinnor med olika etniska bakgrunder, blir det också viktigt att reflektera över vithet som en normativ standard i sport. Hargreaves (2000) påpekar hur vita kvinnor ofta framställs som "den ideala kvinnliga atleten", medan icke-vita kvinnor framställs som avvikande eller som undantag. Detta skapar en tydlig kontrast mellan hur media rapporterar om vita och icke-vita kvinnliga atleter. Medan vita kvinnliga atleter ofta får sina prestationer erkända, tenderar icke-vita kvinnors prestationer att överskuggas av diskussioner kring deras utseende, personliga liv eller deras påstådda brist på femininitet (Bruce, 2016).

Denna skillnad blir särskilt tydlig i internationella tävlingar som OS, där det finns en större exponering för kvinnliga atleter från olika etniska bakgrunder. Studier visar att medan vita kvinnor framställs som nationella hjältar, tenderar kvinnor från etniska minoriteter att ifrågasättas eller sexualiseras i högre utsträckning (Capranica et al., 2005). Detta innebär att forskningen behöver titta närmare på hur mediebevakning konstruerar och reproducerar vithet som norm och hur det påverkar kvinnor som inte passar in i den normen.

Forskning har visat att vita kvinnliga atleter oftare får en heroisk eller idealiserad framställning medan kvinnor av annan etnisk bakgrund – såsom Serena Williams eller Caster Semenya – många gånger blir föremål för kontroversiella och stereotypiska narrativ som ofta ifrågasätter deras legitimitet som kvinnor (Enck-Wanzer, 2009; Cooky & Dworkin, 2013).

En studie som undersökte amerikansk media fann att representationen av Serena Williams ofta präglades av en kombination av köns- och rasstereotyper, där hon i vissa fall hyllades för sin styrka och sina prestationer, men samtidigt exotifierades och marginaliserades i en kontext av vita normer (Douglas, 2012). Även i det svenska medielandskapet finns det tydliga skillnader i hur olika etniska grupper framställs, och detta blir tydligt även inom sportens värld, där icke-vita atleter ofta gestaltas som "den andra" eller som avvikande från normen (Dahlén, 2008).

4.6. Representation av icke-vita kvinnliga atleter i media

Vidare har Bruce (2016) visat att vita kvinnliga atleter får betydligt mer positiv och omfattande mediebevaktning jämfört med icke-vita kvinnor. Detta mönster är särskilt framträdande inom individuella sporter som tennis och friidrott, där fokus ofta läggs på de vita atleternas prestationer, medan icke-vita kvinnliga atleter framställs genom narrativ som fokuserar på deras kamp för erkännande (Bruce, 2016). Detta visar på ett tydligt behov av att ytterligare undersöka hur dessa dynamiker ter sig i den svenska kontexten.

Tidigare forskning har visat att kvinnliga atleter ofta framställs på ett sätt som trivialiserar deras prestationer och betonar deras utseende eller privata liv snarare än deras idrottsliga meriter. Mediernas gestaltning av kvinnliga atleter präglas ofta av betydande skillnader jämfört med hur manliga atleter framställs (Billings, 2011; Fink, 2015). Denna obalans speglar djupare samhällseliga normer och maktstrukturer som definierar vilka berättelser som anses vara värda att lyftas fram i den offentliga diskursen.

Dessa normer är inte isolerade utan återspeglar bredare kulturella mönster som påverkar hur kvinnliga atleter presenteras, vilket gör det nödvändigt att analysera hur dessa framställningar konstrueras och vilka konsekvenser de har för allmänhetens uppfattningar. Tidigare forskning pekar också på att kvinnliga idrottare sällan får samma respekt i medierapporteringen som sina manliga motsvarigheter, vilket bidrar till en ojämlig representation av könen i sportens värld (Kane, 2013).

4.7. Forskningslucka

Trots att tidigare forskning har belyst både könsstereotyper och rasifiering inom sportjournalistik saknas studier som undersöker hur flera kvinnliga atleter med olika etnisk bakgrund gestaltas i relation till varandra, särskilt inom svensk kontext. Istället har fokuset ofta legat på jämförelser mellan manliga och kvinnliga atleter, eller på individuella fall i en internationell kontext. Vi avser därför att det finns en tydlig forskningslucka kring hur svensk tidningspress gestaltar kvinnliga idrottare utifrån ett intersektionellt perspektiv, där både kön och etnicitet samverkar. Denna studie ämnar därför att bidra och fylla denna lucka genom att analysera mediebevaktningen av två kvinnliga boxare, Imane Khelif och Angela Carini, och undersöka om deras gestaltningar påverkas av deras könstillhörighet och etniska bakgrund i en svensk kontext.

5. Teori

Denna studie kombinerar tre teoretiska perspektiv — gestaltningsteorin, genusteorin och intersektionalitet — för att analysera hur dessa skillnader skapas, reproduceras och speglar samhälleliga normer kring kön och etnicitet. Teorierna är relevanta för att förstå hur medier skapar och förstärker narrativ som kan bidra till att upprätthålla eller utmana befintliga maktstrukturer.

5.1. Gestaltningsteori

Gestaltningsteorin är en central teori inom medie- och kommunikationsvetenskap och behandlar hur medier aktivt formar publika uppfattningar genom urval och vinkling av information (Strömbäck, 2014). Teorin visar att medier inte bara rapporterar händelser utan också formar dem genom att framhäva vissa aspekter och marginalisera andra. Detta skapar en strukturerad verklighetsbild som styr publikens förståelse av vad som är relevant och betydelsefullt. Gestaltningsteorin bidrar till att belysa hur dessa ramar påverkar vilka aspekter av verkligheten som framstår som centrala, och hur dessa prioriteringar kan spegla samhälleliga värderingar och normer.

Gestaltning är därmed ett kraftfullt verktyg för att påverka vilka problem och perspektiv som framstår som relevanta för publiken. Enligt denna teori finns det alltid ett element av urval i rapporteringen, vilket innebär att vissa aspekter av verkligheten lyfts fram medan andra förblir osynliga (Strömbäck, 2014). I kontexten av denna studie är gestaltningsteorin en grundläggande ram för att analysera hur medier konstruerar gestaltningarna kring Imane Khelif och Angela Carini. Den teoretiska utgångspunkten visar att medier genom sitt urval av innehåll och gestaltning formar publika föreställningar om vad som är betydelsefullt och relevant (Strömbäck, 2014). Genom att analysera de gestaltningar som presenteras av medierna kan vi förstå hur språkliga val och tematiska fokus skapar specifika gestaltningar av respektive atlet. Detta är särskilt viktigt då medier tenderar att spegla och förstärka befintliga maktstrukturer och kulturella normer, snarare än att utmana dem (Bruce, 2016).

Enligt Strömbäck (2014) skapar journalister, genom uttänkta val av ord och aspekter som får stå i fokus, en verklighet som publiken upplever som sanning, även om den i själva verket bara är en avgränsad gestaltning av en bredare bild. Robert Entman (1993) är också en framträdande figur inom gestaltningsteorin och menar att gestaltning även kan användas för att stärka journalisternas moraliska värderingar. Journalister kan, genom sitt yrke, bygga upp olika typer av problembeskrivningar och orsaksförklaringar som stämmer bäst överens med deras tänkta

bild av verkligheten (Strömbäck, 2014). Strömbäck (2014) fortsätter med att poängtera att det inte alltid är medvetna val från journalisternas sida. Vad som anses vara en nyhet är till stor del "rutiniserat" och journalister hävdar att de känner igen en nyhet när de ser den vilket förklarar hur institutionaliserat deras yrke är (Strömbäck, 2014, s. 114). Detta innebär att ämnet som rapporteras om inte alltid är ett medvetet val men att gestaltningsteorin snarare borde appliceras på ordvalen och bilden som journalisterna skapar av verkligheten. Det går aldrig att sätta likhetstecken mellan verkligheten och nyheternas bild av den (Strömbäck, 2014, s. 114).

Ett centralt inslag i denna teori är dess fokus på hur vissa aspekter av en händelse eller person framhävs medan andra ignoreras. Tidigare forskning, såsom Billings (2011) och Fink (2015), har visat att sådana gestaltningsstrategier ofta reproducerar ojämlika maktstrukturer, vilket gör gestaltningsteorin avgörande för att förstå hur normer och värderingar återspeglas i mediala narrativ. På detta sätt möjliggör teorin en fördjupad analys av hur kvinnliga atleters identiteter konstrueras och hur dessa narrativ bidrar till bredare diskurser kring kön och etnicitet.

5.2. Genusteori

Genusteorin undersöker hur kön formas som en social och kulturell konstruktion snarare än att vara biologiskt förutbestämt (Esseveld & Mulinari, 2015). Denna teoretiska ram lyfter fram hur kulturella föreställningar om maskulinitet och femininitet formas och återskapas genom olika samhällsprocesser, inklusive mediernas gestaltningar. Ett centralt begrepp inom genusteorin är Yvonne Hirdmans (1988) "genuskontrakt", vilket beskriver de outtalade regler som styr förväntningar på könsspecifika beteenden. Genuskontraktet illustrerar hur könsroller struktureras av normer som tillskriver män och kvinnor specifika egenskaper och uppgifter, där maskulinitet ofta associeras med styrka och dominans medan femininitet förknippas med empati och sårbarhet.

Yvonne Hirdman (1988) introducerar begreppet "genuskontraktet" som en central del av förståelsen för hur kön och genus samspelar i samhället. Detta kontrakt är inte ett formellt dokument, utan ett outtalat och djupt rotat system av förväntningar som styr hur män och kvinnor bör uppträda och agera utifrån sina respektive könsroller. Genuskontraktet bygger på en tydlig hierarki där män och maskulinitet överordnas kvinnor och femininitet. Skulle någon bryta mot dessa förväntningar, exempelvis genom att agera på ett sätt som inte överensstämmer med deras förväntade könsroll, betraktas de som normbrytande eller överskridande. Detta kan medföra sociala sanktioner och utanförskap, då samhället tenderar att förstärka och belöna de normer som upprätthåller genusordningen (Hirdman, 1988).

Dessa normativa konstruktioner påverkar inte bara individers handlingsutrymme utan också hur kön gestaltas och tolkas i medier. Medier fungerar som en central arena för reproduktion av genusnormer genom sitt val av teman, narrativ och estetiska representationer (Hirdman, 1988; Lindsey, 2020). Tidigare forskning har visat att genusnormer ofta återspeglas i medier genom stereotypa framställningar av kvinnliga idrottare som emotionellt drivna och moraliskt anpassade snarare än som kompetenta och starka (Billings, 2011; Fink, 2015). Genusteorin ger därför en kritisk lins för att analysera hur dessa normer återskapas och förstärks i mediala gestaltningar, särskilt när det gäller kvinnliga atleter. Genusteorin hjälper oss att förstå hur dessa skillnader i framställning är en del av bredare kulturella mönster och normer kring kön.

Normer, som genuskontraktet, är kraftfulla men ofta osynliga regler för hur individer förväntas bete sig. Lindsey (2020) beskriver dessa normer som avgörande för att upprätthålla samhällets syn på kön och makt. Till exempel anses män enligt normerna vara aggressiva, hårda och rationella, medan kvinnor förväntas vara milda, omtänksamma och emotionella. Dessa förväntningar leder till att attribut som anses vara typiskt feminina, såsom att vara fin, ömtålig och omhändertagande, värderas högre hos kvinnor. På samma sätt anses maskulina attribut, såsom styrka, hårdhet och aggressivitet, vara mer eftertraktade hos män (Lindsey, 2020). Nikolajeva (2017, s. 193) presenterar en tabell som kan användas som exempel på den dikotomin män och kvinnor utsätts för. Tabellen beskriver attribut som anses vara typiskt manliga och typiskt kvinnliga. Denna tabell kommer att tas i beaktning under analysen av språket som används i artiklarna.

Män/pojkar	Kvinnor/flickor
starka	vackra
våldsamma	aggressionshämjade
känslökalla, hårda	emotionella, milda
aggressiva	lydiga
tävlande	självuppoftande
rovgiriga	omtänksamma, omsorgsfulla
skyddande	sårbara
självständiga	beroende
aktiva	passiva
analyserande	syntetiserande

tänker kvantitativt	tänker kvalitativt
rationella	intuitiva

Tabell 1, från Nikolajeva, 2017

Denna dikotomi eller “isärhållandets tabu” som Hirdman (1988) kallar det, mellan maskulinitet och femininitet påverkar inte bara individernas självbild och beteende, utan också hur de behandlas och bedöms av samhället. Till exempel kan en kvinna som uppfattas som alltför dominant eller självständig anses bryta mot genuskontraktet och därmed möta motstånd eller kritik. På samma sätt kan en man som visar sårbarhet eller emotionell öppenhet betraktas som svag eller avvikande från normen (Lindsey, 2020). Dessa outtalade förväntningar formar inte bara individers liv och val, utan också hur de representeras och uppfattas i medier och andra sociala institutioner.

I kontexten av idrott blir genuskontraktet särskilt tydligt, då kvinnor som utmärker sig i traditionellt maskulina sporter ofta ifrågasätts både vad gäller deras könsidentitet och legitimitet som atleter. Detta förstärker de normer som definierar vilka attribut och egenskaper som är önskvärda eller acceptabla för respektive kön och visar hur genuskontraktet påverkar både individers och grupperns möjligheter i samhället (Hirdman, 1988; Lindsey, 2020).

5.2.1. Intersektionalitet

Intersektionalitet är en teoretisk ram som introducerades av Kimberlé Crenshaw (1989) och används för att undersöka hur olika maktaxlar som kön, etnicitet, klass och sexualitet samverkar med varandra för att skapa unika erfarenheter av marginalisering eller privilegium. Den centrala insikten i teorin är att dessa faktorer inte verkar oberoende av varandra utan tvärtom överlappar och förstärker varandra i komplexa strukturer av makt och ojämlikhet. Crenshaw (1991) har visat att traditionella analytiska modeller ofta misslyckas med att fånga hur dessa maktaxlar korsar varandra, vilket gör teorin särskilt relevant för att förstå marginaliserade grupperns erfarenheter i samhällliga och institutionella sammanhang.

Vidare belyser teorin hur dessa maktaxlar påverkar både individuella livserfarenheter och bredare sociala strukturer, vilket gör den till ett kraftfullt verktyg för att analysera gestaltning och maktförhållanden (Esseveld & Mulinari, 2015). För denna studie är intersektionalitet avgörande eftersom den möjliggör en djupgående analys av hur faktorer som etnicitet och kön påverkar Imane Khelifis och Angela Carinis mediala gestaltningar. Tidigare forskning, såsom Crenshaw (1991) och Esseveld och Mulinari (2015), har visat att intersektionalitet är särskilt

användbart för att förstå hur flera identitetsdimensioner samspelar i kontexter av makt och representation.

Genom att applicera intersektionalitet kan vi synliggöra dessa skillnader och analysera hur samhällliga normer och maktstrukturer förstärks och reproduceras genom mediernas narrativ. Detta gör teorin central för att besvara studiens forskningsfråga om hur interaktionen mellan kön och etnicitet påverkar mediernas gestaltning av kvinnliga atleter.

5.3. Teoriernas relevans för studien

Kombinationen av gestaltningsteorin, genusteorin och intersektionalitet ger en djupare insikt i hur mediala gestaltningar formas och hur de påverkar publikens syn på kvinnliga atleter. Gestaltningsteorin belyser hur medier genom sina val av teman och vinklar konstruerar specifika framställningar där vissa aspekter lyfts fram och andra marginaliseras (Strömbäck, 2014). Genusteorin förklarar hur dessa framställningar kopplas till normativa föreställningar om femininitet och kvinnlighet, vilket ofta styr hur kvinnliga idrottare uppfattas i relation till könsnormer (Hirdman, 1988; Lindsey, 2020). Intersektionalitet tillför en kritisk analys av hur dessa könsnormer interagerar med andra maktaxlar som etnicitet och socioekonomisk bakgrund, vilket gör det möjligt att förstå de komplexa dimensionerna av marginalisering (Crenshaw, 1991; Esseveld & Mulinari, 2015).

Denna teoretiska kombination är avgörande för att besvara studiens forskningsfråga, som undersöker hur kön och etnicitet påverkar mediernas gestaltning av kvinnliga atleter. Genom att applicera dessa teorier kan vi inte bara analysera vilka teman som dominerar i medierna utan också förstå varför dessa narrativ uppstår och vilka konsekvenser de har för gestaltningen av kvinnliga idrottare i ett bredare samhällligt perspektiv.

6. Metod

Metoden för denna studie, kvalitativ innehållsanalys, utgör ett centralt verktyg för att systematiskt analysera och tolka mediernas gestaltning av Imane Khelif och Angela Carini. Denna metod är särskilt välanpassad för att undersöka studiens frågeställningar, som kretsar kring hur kön och etnicitet påverkar mediernas framställning av kvinnliga atleter.

Genom en systematisk analys av både manifesta och latenta nivåer i medietexterna kan vi fånga de budskap som kan påverka läsarens tolkning och världsbild (Graneheim & Lundman, 2004; Strömbäck, 2014). Med manifest nivå menas det som objektivt kan tolkas från en text utan djupare tolkning, det uppenbara innehållet. Den latenta nivån, å andra sidan, innebär mer tolkning och därför mer subjektivitet, detta handlar om att gräva fram det underliggande budskapet (Graneheim & Lundman, 2017). Att analysera artiklarna på både manifest och latent nivå ger möjligheten att finna de potentiellt underliggande normer och värderingar som formar mediegestaltningen av Khelif och Carini.

Denna metod ger även en bredare förståelse av de intersektionella dimensionerna i mediegestaltningen och tillåter oss att synliggöra de strukturella maktförhållandena som påverkar hur kvinnliga atleter från olika bakgrunder gestaltas. Gestaltningsteorin, som utgör en teoretisk grund för analysen, hjälper oss att tolka de narrativa valen i media, medan genusteori och intersektionalitet ger ett analytiskt ramverk för att förstå samspelet mellan kön, etnicitet och makt i framställningen (Crenshaw, 1991; Esseveld & Mulinari, 2015; Strömbäck, 2014).

På så sätt kan vi bidra med insikter i hur normer både förstärks och utmanas i mediebevakningen, vilket är centralt för att belysa frågor om inkludering och rättvisa i sportens mediala gestaltningar.

6.1. Centrala begrepp och tillvägagångssätt

För att kunna undersöka på både latent och manifest nivå kommer dessa centrala begrepp inom kvalitativ innehållsanalys användas: meningsbärande enheter, meningskondensering, kodning, kategorisering, underkategorier och tematisering (Graneheim & Lundman, 2004). Dessa verktyg hjälper oss bryta ned nyhetsartiklarna i mindre enheter för att sedan identifiera vilka teman som binder dem samman.

Meningsbärande enheter (meningsenhet) syftar till en samling ord eller ett stycke i en artikel som hör ihop genom sitt innehåll. Dessa enheter utgör grunden för analysen. Sedan sker en

kondensering som gör texten kortare och lättare att hantera utan att ta bort något väsentligt för textens mening. Efter detta abstraheras texten till *koder*. Abstraheringen lyfter upp kärnan i kondenseringen till en logisk nivå och ger hela meningsenheten en kort förklaring i form av en kod. Koder skapas alltid med hänsynstagande till meningsenhetens kontext och studiens syfte (Graneheim & Lundman, 2017 s.225).

När koder har skapats ska *kategorisering* ske där koder som har liknande innehåll samlas ihop och sätts i en kontext. Underkategorier kan förekomma där samma kategori innefattar flera sammankopplade punkter. För att förstå underkategorier ger Carlsson (1997) ett exempel i hur en livsmedelsaffär är uppbyggd där varor som ”gurka” och ”äpple” (underkategorier) hör hemma i ”frukt och grönt” (kategori).

Efter kategorisering sker *tematisering* som svarar på frågan “vad handlar det här om?”. Tematisering binder samman det latent och det manifesta innehållet från analysen. Ett tema kan inte vara ett objekt, det kan inte vara sant eller falskt utan är en tolkning av kategorierna/koderna (Graneheim & Lundman, 2017).

6.2. Urval

För denna studie har artiklar från tre svenska tidningar analyserats, Aftonbladet, Expressen och Dagens Nyheter (DN). Dessa tidningar valdes då de är de tre största tidningarna i Sverige (Ocast, u.å.). Aftonbladet och Expressen är två av landets största kvällstidningar som når en bred publik och ofta täcker sporthändelser med en blandning av nyhetsrapportering och opinionsbildning. Dagens Nyheter är en av de största dagstidningarna i Sverige och valdes då även denna tidning når störst antal läsare. Totalt har 30 artiklar valts ut för denna analys, 18 från Aftonbladet, 8 från Expressen och 4 från DN.

Urvalet av artiklar gjordes genom att söka på artiklar som nämner Imane Khelif och Angela Carini från respektive tidning och sedan välja ut de artiklar som har skrivits under augusti månad. Denna tidsram valdes då händelsen var som mest relevant under denna månad. Initialt fanns det 44 artiklar som inkluderade Imane Khelif och Angela Carinis namn. Det fanns fler artiklar skrivna om enbart Khelif. De artiklar som inkluderade Carinis namn var artiklar som även nämnde Khelif. Carinis namn nämndes alltså enbart i koppling till Khelif.

Av dessa 44 artiklar valdes 14 bort då de faktiskt inte nämnde någon av boxarnas namn eller var en artikel som inte till största del handlade om någon av boxarna, som till exempel en

sammanfattning av alla viktiga eller stora händelser under OS. Dessa artiklar valdes bort eftersom majoriteten av texten inte var relevant för studien. Två av artiklarna var dubletter och därför valdes den ena bort. Vi har valt att inkludera kommenterande texter även om det inte är renodlad journalism. Detta för att det ändå är artiklar som publiceras av tidningarna som allmänheten har tillgång till att läsa. Aftonbladet understryker dessa artiklar med att ”Analys och ställningstagande är skribentens”, DN understryker deras kommenterande texter med ”Detta är en kommenterande text. Skribenten svarar för analys och ställningstaganden i texten.” För denna studie analyserades alltså totalt 30 artiklar.

6.3. Motivering av urval

Nedan diskuteras och motiveras urvalet för denna studie.

6.3.1. Svensk nyhetsmedia

Valet att analysera endast svensk nyhetsmedia motiveras av dess roll som normskapande institution i Sverige (Strömbäck, 2014). Med tanke på att de tidningar som har valts för analysen når ut till en bred publik har de makten att påverka läsarnas uppfattningar och attityder om saker som kön, etnicitet och följaktligen, kvinnliga atleter. Därför anses det angeläget att granska hur dessa strukturer manifesteras i den svenska rapporteringen om kvinnliga atleter. Tidigare forskning har till stor del fokuserat på internationella sammanhang vilket innebär att det finns en tydlig kunskapslucka när det gäller hur kvinnliga atleter, särskilt de med icke-västerländsk bakgrund, gestaltas i en svensk kontext. Genom att studera svensk tidningspress kan vi därför bidra till att komplettera det forskningsfält som hittills varit vinklat mot ett globalt perspektiv och undersöka om svenska tidningspress reproducerar liknande mönster eller avviker på något sätt.

6.3.2. Tidsramen

Artiklarna valdes ut från augusti 2024 vilket är tidsramen då boxningsturneringen hölls i OS vilket är avgörande för att kunna studera den mest intensiva mediebevakningen av Imane Khelif och Angela Carini. Eftersom deras prestationer och kontroverser nådde sin kulm under denna tid säkerställer detta att analysen grundas i det mest relevanta materialet för att besvara forskningsfrågorna.

6.3.3. Relevans för studiens syfte

Genom att fokusera på två specifika kvinnliga atleter och de tidningar med störst allmän spridning i Sverige får studien en stadig grund i det mest relevanta materialet för studiens syfte. Denna grund hjälper oss identifiera om könsnormer och etniska normer påverkar mediernas rapportering. Artiklarna är valda för att belysa både de manifesta framställningarna av atleterna och de latent normer och värderingar som kan påverka dessa gestaltningar.

Urvalet av artiklar från välrenommerade och inflytelserika tidningar säkerställer att studien har en solid empirisk grund för att analysera hur mediernas gestaltning av Imane Khelif och Angela Carini ser ut och om den potentiellt kan relatera till kön och etnicitet.

6.4. Validitet och reliabilitet

Denna studie använder en kvalitativ metod, vilket innebär att analysen huvudsakligen bygger på tolkning snarare än kvantifierbara fakta. Denna metodik medför vissa utmaningar vad gäller möjligheten att replikera resultaten, eftersom tolkningarna är kontextbundna och i viss mån beroende av forskarens perspektiv. För att säkerställa studiens validitet har ett antal åtgärder vidtagits för att minimera subjektivitet och upprätthålla en hög grad av vetenskaplig stringens.

En central åtgärd för att stärka validiteten är att förankra analysen i de teoretiska ramverk som valts, såsom gestaltningsteori, genusteori och intersektionalitet. Dessa teorier fungerar som analytiska verktyg för att förstå och tolka det empiriska materialet och bidrar till att analysen blir både systematisk och transparent. Genom att följa dessa teoretiska ramar minimeras risken för att forskarens subjektiva tolkningar påverkar resultaten.

För att ytterligare säkerställa validiteten och reliabiliteten har studien följt en välstrukturerad process för kvalitativ innehållsanalys enligt riktlinjerna i Graneheim och Lundmans (2017) metodologi. Analysprocessen innefattar tydliga steg såsom kodning, kategorisering och tematisering, vilka alla är systematiskt dokumenterade för att öka transparensen och möjliggöra en granskning av hur resultaten har uppstått. Genom att följa dessa principer minimeras risken för att personliga värderingar påverkar analysen, vilket stärker reliabiliteten i studien.

Urvalet av artiklar har gjorts för att säkerställa att materialet är representativt för studiens syfte och frågeställning. Genom att välja artiklar från ledande nyhetstidningar i Sverige skapas en stadig empirisk grund som möjliggör en gedigen analys. Detta bidrar till både den interna

validiteten, genom att studien mäter det den avser att undersöka, och den externa validiteten, genom att resultaten kan tolkas i en bredare kontext.

För att ytterligare stärka transparensen har analysprocessen genomförts med noggrann dokumentation av kodnings- och tematiseringsarbetet. Detta möjliggör en tydlig spårbarhet i hur tolkningar har gjorts och stärker därmed studiens tillförlitlighet. Vidare har de teoretiska ramverken använts konsekvent under hela analysen för att ge en stabil grund och för att säkerställa att tolkningarna är väl förankrade i studiens syfte och forskningsfrågor.

Sammanfattningsvis bygger studiens validitet och reliabilitet på en kombination av teoretisk förankring, en systematisk metod och ett noggrant urval av material. Genom att tillämpa dessa åtgärder säkerställs att resultaten är tillförlitliga och ger ett meningsfullt bidrag till forskningen om mediers gestaltning av kvinnliga atleter och om kön eller etnicitet spelar en stor roll i deras gestaltning.

6.5. Metodkritik

Som med alla kvalitativa studier finns det begränsningar i den valda metodens tillämpning och generaliserbarhet. En av de mest framträdande utmaningarna med kvalitativ innehållsanalys är dess beroende av tolkning, vilket innebär att resultaten delvis är kontextbundna och kan påverkas av forskarens förförståelse och perspektiv. Även om analysen utförs med stöd av etablerade teorier och en systematisk process, kvarstår risken för subjektiva tolkningar som kan påverka validiteten (Bryman, 2018).

Urvalet av artiklar är en annan aspekt som kan kritiseras. Även om valet av artiklar från svensk tidningspress syftar till yrkes- och samhällsrelevans begränsas generaliserbarheten av att urvalet är relativt litet – totalt 30 artiklar från tre olika tidningar. Detta urval kan inte ge en heltäckande bild av hur Imane Khelif och Angela Carini framställs i alla medier. Det finns också en risk att urvalet inte helt fångar den bredd av framställningar som kan förekomma i andra typer av medier, såsom sociala medier eller mindre kända nyhetskanaler.

En ytterligare begränsning är att studien fokuserar på traditionell mediebevakning och därmed inte inkluderar andra former av kommunikation som kan påverka eller förstärka de diskurser som studeras. Sociala medier och publikens respons där skulle exempelvis kunna ge ytterligare insikter om hur gestaltningarna av Khelif och Carini tas emot och förstärks av olika grupper.

Slutligen innebär den kulturella kontexten i de valda tidningarna en viss begränsning. Även om valet av svensk nyhetsmedia visar ett specifikt perspektiv utesluts andra potentiellt viktiga kulturella kontexter, exempelvis medier från Imane Khelifis hemland Algeriet, Angela Carinis hemland Italien eller andra internationella perspektiv.

Trots dessa begränsningar kan studien bidra med värdefulla insikter om mediala gestaltningar av kvinnliga atleter och intersektionen mellan kön och etnicitet. Genom att tydligt redogöra för metodens styrkor och begränsningar har vi strävat efter att balansera kritiken med en realistisk bedömning av vad studien kan och inte kan bidra med.

7. Resultat och analys

I detta kapitel redovisas resultaten av analysen baserad på 30 artiklar från Aftonbladet, Expressen och DN om Imane Khelif och Angela Carini under augusti 2024. Resultaten presenteras genom att lyfta fram de framträdande kategorier och teman som identifierats i materialet. Kategorierna kommer att presenteras enligt ordningen i tabellen nedan som är i bokstavsordning och är alltså inte en indikation på hur betydande en kategori är. Under presentationen av resultaten kan orden ”stor” och ”liten” förekomma för att beskriva kategorierna, med detta menas hur många koder som hamnade under samma kategori. Nedan visas en tabell av de kategorier, underkategorier och teman som har kommit fram i analysen.

Kategori	Underkategori	Tema
Framgång	Vinst Sportslig överlägsenhet	“Andra ska få bestämma vad en kvinna är”
Försvar	Officiellt försvar Nationellt stöd Självförsvar	“Framgång överskuggas av kontrovers”
Intern konflikt	Maktkamp Orättvisa	
Känslor	Glädje Rädsla Stolthet Tårar	
Kön	Könsnormer Könstester Könstillhörighet	
Personliga egenskaper	Sammanbiten Stark Svag	
Trakasserier	Hat Lögner Mediedrev Mobbning Näthat	
Överskuggning	Anklagelser Könsdebatten	

Tabell 2, Emilson Jarpa & Huynh, 2025

7.1. Framgång

Första kategorin i listan är *framgång* och även om Khelif's framgång nämns ett flertal gånger så är det inte en kategori som är överväldigande i sin närvaro. Rapporteringen om hennes vinster under turneringens gång blev ofta inbakad med konflikten om hennes könstillhörighet vilket visar att gestaltningen till stor del fortfarande var centrerad runt könsdebatten hellre än att hon blev Algeriets första kvinnliga guldmedaljör i boxning.

Hennes framfart har mötts av en hatstorm.

Nu är Imane Khelif olympisk mästare. (Planell, 2024)

/

Under fredagskvällen blev hon upp i ringen på Roland-Garros för att gå finalmatchen mot kinesiskan Yang Liu i 66-kiloklassen.

Då levererade hon, vann efter enhälligt domslut och kunde sträcka nävarna i luften som olympisk mästare för första gången i karriären. (Ljungberg, 2024).

Den här kategorin visar att det förekommer tillfällen då Khelif får ses som en framgångsrik atlet och bli hyllad för hennes talang. Detta går emot vad tidigare forskning visar om att kvinnliga atleters prestationer blir överskuggade av privatliv eller beskrivningar av utseende (Adá-Lameiras & Rodriguez-Castro, 2023). Dock kan det bero på "Olympiska Spelen Effekten", myntat av Capranica et al. (2005) som menar att ett större idrottsevennt som Olympiska Spelen gör att kvinnliga atleters vinster och prestationer rapporteras om mer än vid andra tävlingar. Även om Khelif's framgångar får ta plats i rapporteringen så är det ytterst få artiklar som nämner hennes vinst utan att också nämna den kontroversiella könsdebatten. Något som kommer diskuteras mer senare i detta kapitel.

7.2. Försvar

Khelif har fått ta emot ett enormt stöd av IOK, Algeriska boxningsförbundet (COA) och Algeriet. Gång på gång försvarar de hennes könstillhörighet och kommer med bevis som visar att hon är en kvinna. Denna kategori är en av de större i analysen då många av artiklarna har rapporterat om stödet från IOK och hemifrån. IOK har gång på gång fördömt hatet mot Khelif och trycker på hennes rätt att delta och det faktum att hon är en kvinna. De flesta artiklar lägger stor vikt vid att visa det stödet som finns för Khelif vilket bidrar till en gestaltning av att hon inte står ensam i den här konflikten.

På en presskonferens innan kvartsfinalen försvarade IOK:s ordförande Thomas Bach Khelifs rätt att tävla.

– Men jag upprepar, det här handlar inte om en transperson, det här handlar om en kvinna som deltar i en damtävling, och jag tror att jag har förklarat det här många gånger, sa han (Ögren, 2024a).

Stödet för Khelif hemifrån har varit påtagligt med stöd både i arenan i Paris och från Algeriets president som försvarar Khelifs deltagande såväl som hennes kvinnlighet. Ett flertal artiklar rapporterar om det nationella stödet som finns för Khelif och hur de hörs mest när de jublar. Denna kategori visar att Khelif inte har behövt ta sig an den här kampen på egen hand vilket påvisar att det finns stöd för kvinnliga atleter, både på officiell såväl som nationell nivå.

Det är anmärkningsvärt att stödet får en så central roll i gestaltningen. Journalisterna hade kunnat rapportera om könsdebatten utan att nämna dem som kommer till Khelifs försvar men väljer att låta det vara framträdande. Det kan vara ett sätt att lätta på journalisternas skuld känslor över att de är förpliktade att rapportera om könsdebatten. Entmans (1993) argumentation om hur gestaltningar kan användas för att förstärka journalisternas moraliska värderingar styrker detta.

Redan när en bild på Khelif från arenans katakomber dök upp på storbildsskärmen exploderade hallen av jublet från den stora algeriska klacken (den överlägset största av alla nationer på lördagen). När 25-åringen sedan gjorde entré tvingades fyra vakter bilda mänsklig kedja nere vid golvet för att freda henne från fansen.

Ett tydligt algeriskt ställningstagande efter de senaste dagarnas debatt.

(Brenning, 2024).

Det förekommer också tillfällen då både Khelif och Carini försvarar sig själva av olika anledningar. Carini har fått försvara sitt beslut att avbryta matchen mot Khelif men trycker på att det inte berodde på att hon ”gav upp” utan att det var ett tecken på mognad. Khelif har fått försvara sin könstillhörighet och hennes rätt att tävla ett flertal gånger.

– Jag fick det andra slaget på näsan och det gjorde väldigt ont, jag kände inte att jag kunde fortsätta. Har jag låtit mig påverkas av medieuppmärksamheten? Nej, jag var här för att vinna OS. Att ge upp var ett mognadstecken, inte ett tecken på att jag gav upp, säger hon. (Carlsson & Ögren, 2024).

/

Den algeriska boxaren Imane Khelif som tog guld i 66-kilosklassen kommenterade efter segern de diskussioner och den kritik hon utsatts för under OS efter att hennes könstillhörighet ifrågasatts.

– Jag är kvalificerad för att delta i den här tävlingen. Jag är en kvinna som vilken annan kvinna som helst. Jag föddes som kvinna, jag lever som kvinna och jag är kvalificerad, sade Imane Khelif på fredagskvällen. (TT, 2024e).

Båda atleterna har varit stadiga i sina försvar för sig själva och låter sig inte kuvas av vad andra säger om dem. Deras självförsvar är direkta citat och således inte ordval från journalisterna men citaten bidrar till gestaltningen av att både Khelif och Carini är självsäkra kvinnor som kan tala för sig själva. De är inte *passiva* och *beroende* som typiskt ses som kvinnliga attribut, utan *tävlande* och *självständiga* som är typiskt manliga attribut (Nikolajeva, 2017). Både Khelif och Carini utmanar rådande könsnormer genom att stå upp för sig själva, oavsett vad andra säger om dem.

7.3. Intern konflikt

Något som också blev tydligt under analysens gång var den interna konflikten som pågår mellan IOK och Iba. IOK har valt att bryta band med Iba på grund av misstankar om korrruption, något som Iba inte har tagit lättasamt. Det finns teorier som menar att Iba har använt Khelif's underkända könstester som någon form av hämnd för att besudla IOK:s rykte. Både Khelif och Carini har hamnat i mitten av en maktkamp som egentligen inte har något med dem att göra.

Det är inte första gången en idrottares könstillhörighet ifrågasätts, men den här gången har idrottaren också blivit en bricka i konflikten mellan Internationella olympiska kommittén (IOK) och Internationella boxningsförbundet (IBA), som inte längre tillåts arrangera OS-tävlingarna – en strid med storpolitiska kopplingar. (Littorin, 2024).

/

Nu tar Umar Kremlev och IBA chansen att hämnas och anklagar IOK och dess ordförande Thomas Bach för att fixa matcher och ta död på damboxningen. Och de gör det genom att anklaga Khelif och Lin för att inte vara kvinnor och genom att hänvisa till könstester, vars resultat man inte offentliggör. (Littorin, 2024).

Att beskriva Khelif som en "bricka" i ett maktspel förminskar hennes självständighet, det får henne att verka passiv och sårbar. Genom det ordvalet gestaltas Khelif som någon som inte har kontroll över vad som pågår och låter saker hända henne. Detta motsätter sig från gestaltningen att hon är stark och överlägsen vilket bidrar till dissonansen i hur hon blir gestaltad.

Efter Carinis förlust mot Khelif erbjöd Iba, mer specifikt förbundets ordförande Umar Kremlev, Carini samma summa pengar som brukar ges till vinnaren, för att han tyckte synd om henne och inte "klarade av att se hennes tårar".

Iba meddelar att de kommer att erbjuda Carini pengar motsvarande vad en olympisk mästare skulle få, trots förlusten. Alla guldmedaljörer i boxning får drygt en miljon kronor, där en mindre del fördelas till tränare och det nationella förbundet.

Fallet kompliceras av att IOK sedan tidigare är i konflikt med Iba och inte tillåter organisationen att arrangera boxningsturneringen i OS på grund av misstankar om korruption. (TT, 2024a).

Det symboliska tröstpriset kan tolkas som ett ställningstagande mot Khelif och hennes deltagande. Något tröstpris till fler av Khelifs motståndare förekom inte, vilket ytterligare kan tolkas som att Iba endast tyckte synd om Carini eftersom hon valde att avbryta matchen mot Khelif efter knappt en minut. Syftet bakom tröstpriset var, som tidigare nämnt, att Kremlev inte "klarade av att se hennes tårar" vilket bidrar till en gestaltning att Carini är en *sårbar* och *emotionell* kvinna som behöver tas hand om (Nikolajeva, 2017).

Nu meddelar IBA att italienskan Angela Carini, som gav upp i OS-matchen mot Khelif efter 46 sekunder efter ett slag i ansiktet, får 50 000 dollar (motsvarande 527 000 kronor) i prispengar.

– Jag förstår inte varför de har dödat kvinnlig boxning. Bara boxare som uppfyller kraven ska få ställa upp för säkerhetens skull. Jag klarade inte av att se hennes tårar, säger IBA:s ryske ordförande Umar Kremlev till nyhetsbyrån Reuters. (Knekta, 2024b)

Även om Carini själv har kommenterat matchen och trycker på hennes vilja att slåss så är det prispengarna från Iba som får mer uppmärksamhet då det nämns fler gånger i artiklarna. Detta kan tolkas som att Carini försöker visa att hon inte är intresserad av pengarna eller alla rykten

utan hellre vill försvara sin värdighet som idrottare men att det hamnar i skymundan till fördel av att journalisterna gestaltar henne som sårbar, ett typiskt kvinnligt attribut (Nikolajeva, 2017).

– Oavsett allt snack var innan intresserade det mig inte, jag ville bara vinna. Jag är inte en som ger upp, även om de sagt till mig att inte slåss hade jag inte accepterat det. Jag har aldrig gett upp. (Carlsson & Ögren, 2024).

7.4. Känslor

Analysen visar att det förekommer artiklar där både Khelifis och Carinis känslor kommer fram. Ofta handlar det om Carinis tårar över den krossade OS-drömmen eller när Khelif brister ut i dans och visar sin glädje när hon vinner en match.

46 sekunder sekunder senare förstod ingen i North Paris Arena vad som hänt. Matchen var över och Angela Carini stod på knä.

Italienskan var otröstlig när hon mötte pressen efter förlusten. En fem minuter lång monolog tog vid samtidigt som tårarna sprutade. (Ögren, 2024b).

Enligt Ögren (2024b) "sprutade tårarna" från Carini och hon var "otröstlig" vilket, om man tar det ett steg längre, kan tolkas som att hon beskrevs vara hysterisk. Nu användes inte ordet *hysterisk* i gestaltningen men det blir underförstått att det är den bilden läsare ska föreställa sig när de läser den beskrivningen av Carini. Hennes emotionella tillstånd hade kunnat beskrivas på ett annat sätt så att hon inte framstår som en förkrossad förlorare, men det var inte så Ögren (2024b) valde att gestalta henne.

Det rapporteras även om Carinis rädsla för Khelif och att det ska ha varit därför hon valde att avsluta matchen. Hennes tränare menar att hon har blivit rädd på grund av rykten angående Khelifis könstillhörighet.

Tränaren Emanuele Renzini förklarar att Carini hade blivit träffad på näsan.

– Hon sa till mig att hon inte ville slåss, säger han.

– Jag vet inte exakt hur det hände eller varför. Jag tror att hon är lite påverkad av allt snack som varit om att "hon är en man, det är farligt för dig". (Carlsson & Ögren, 2024).

/

– *Det kunde ha varit mitt livs match, men vid det tillfället var jag tvungen att tänka på mitt liv också, säger Angela Carini till Daily Mail och fortsätter:*

– *Jag är van vid att lida. Men jag har aldrig mottagit ett sådant slag tidigare, det var omöjligt att fortsätta.* (Knekta, 2024a).

Det faktum att Carinis rädsla nämns som en stor anledning till varför hon valde att avsluta matchen bidrar till en gestaltning att hon är lättpåverkad av rykten och således är *beroende* av vad andra säger till henne, vilket anses vara ett kvinnligt attribut (Nikolajeva, 2017).

Även Khelif har setts i tårar men då på grund av hatet och trakasserierna hon har fått utstå. Det faktum att Khelif har gråtit blir inte särskilt uppmärksammat med tanke på allt annat som sker runt omkring men det är ordvalen som gör det anmärkningsvärt.

Innan Khelif hunnit ut ur hallen börjar hon storgråta. Med händerna över ansiktet leds hon sedan iväg av sina tre ledare. (Brenning, 2024).

/

När lördagens kvartsfinal tog slut brast hon ut i tårar efter att hon anklagats för att vara man tidigare under mästerskapet.

Detta då diskussionen om ett misslyckat könstest (där hon uppvisat en XY-kromosom som är sällsynt hos kvinnor) med ett uteslutande från VM som följde. (Störlinge, 2024).

Enligt Brenning (2024) ska hon ha ”storgråtit” innan hon hinner ut ur hallen med ett stort antal journalister som alla vill få en kommentar om hennes ifrågasatta könstillhörighet. Störlinge (2024) skriver att Khelif ”brister ut i tårar” på grund av anklagelserna men ger ingen vidare förklaring till varför det skulle vara anledningen till hennes tårar.

Enligt genusteori är uppvisning av känslor, särskilt ledsamhet, ett tecken på att man är svag och känslig vilket är något som ofta associeras med kvinnor. En man får inte, enligt rådande könsnormer, visa sig ledsen för då uppfattas dem som sårbara vilket är ett attribut kopplat till kvinnlighet (Nikolajeva, 2017). Att agera i motsats till sina könsnormer kan leda till utanförskap och exkludering. Detta appliceras även på kvinnor som agerar typiskt manligt (Lindsey, 2020). Det blir en svår balansgång när det handlar om kvinnor som utövar boxning då boxning ses som en typiskt manlig sport eftersom den är så våldsam, vilket är ett manligt attribut (Nikolajeva, 2017).

7.5. Kön

Den överlägset största kategorin i analysen är *kön*, vilket inte är ett ovanligt resultat med tanke på att det är just könskontroversen som har fått enorm uppmärksamhet i media. Det förekommer diskussioner om könsnormer, könstillhörighet och givetvis de underkända konstesterna som Khelif har fått genomgå. Kön är ett oundvikligt ämne i Khelif's gestaltning. Det diskuteras även om det är så att Khelif är en kvinna som har fötts med "fel yttre kön". Det är dock en minoritet som spekulerar om detta skulle vara fallet. Eftersom denna kategori är en av de större kommer resultatet delas upp enligt underkategorierna.

7.5.1 Könsnormer

Rädslan över att Khelif skulle vara en man grundar sig i att hon inte ser ut som en "typisk kvinna". Hade Khelif passat in i mallen för vad som är kvinnligt hade konstestet med största sannolikhet inte kommit på tal. Könsnormer styr hur vi uppfattar våra medmänniskor, det sker nästan automatiskt med hjälp av olika koder, långt hår, kort hår, liten kroppsbyggnad, större kroppsbyggnad eller vilka drag vi har i ansiktet. Att vi delar in människor i "typiskt manliga" och "typiskt kvinnliga" är inte dåligt i sig, alla gör det (Hirdman, 1988). Problemet uppstår när man står fast vid sin första instinkt och vägrar släppa den när personen i fråga säger emot. Vilket är precis vad som har hänt med Khelif. Världen har bestämt sig, hon är en man, och om hon försöker bevisa motsatsen möts hon av kritik.

Samtidigt som utredningen pågår har Imane Khelif skapat rubriker världen över med en ny reklamkampanj för skönhetsmärket Beauty Code. I en video på Instagram dyker hon upp i civila kläder med guldmedaljen runt halsen.

"Imane Khelif's oigenkännliga feminina makeover driver könsdebatten ännu djupare", skriver spanska Marca. (Carlsson, 2024).

Hatet mot Khelif, oavsett vad hon gör, grundar sig i att hon inte följer de kvinnliga könsnormerna. Det poängteras även att den här debatten egentligen inte handlar om att skydda kvinnliga atleter utan att skydda idéen av vad en kvinna är. Hirdman (1988) menar att det uppstår konflikt när de snäva villkoren av genuskontraktet inte följs. Konflikten uppstår i gråzonen mellan vad som är manligt och vad som är kvinnligt (Hirdman, 1988). Vilket är precis där Khelif befinner sig, i allmänhetens ögon.

Men samtalet om kvinnliga idrottares möjligheter och rättigheter är häpnadsväckande dum och hatisk just nu.

[...]

Det är tydligare än någonsin att engagemanget inte handlar om att skydda idrottskvinnor, utan att skydda en påhittad idé om vad en kvinna är och hur hon ser ut. (Požar, 2024).

En annan skribent argumenterar, likt Lindsey (2020) att kvinnlighet endast accepteras när den faller inom den redan snäva mallen som existerar för kvinnor. Tyvärr passar inte Khelif in i den mallen och därför uppstår rädsla och hat.

Du får vara kvinna, om du har ett könsuttryck som passar den formgjorda mallen. Du får vara kvinna, om du också lever ett liv som inte är för traditionellt. Du får vara kvinna, om du håller dig inom ramarna. (Fares, 2024).

/

Eller förresten, det finns en grund till. Många tycker uppenbarligen inte heller att Khelif och Lin ser tillräckligt feminina ut. Det påminner om hur paniken kring att transkvinnor går på kvinnotoaletter återkommande riktats också mot ciskvinnor som inte lever upp till människors förväntningar på hur kvinnor ska se ut. Transfober nöjer sig sällan med att hata transpersoner. De ger sig på alla som avviker från traditionella normer, oavsett hur ens underliv såg ut vid födseln. (Hadley-Kamptz, 2024).

7.5.2. Konstester

Startpunkten till mediedrevet var det underkända könstestet som Khelif fick genomgå. Nästan alla artiklar om Khelif nämnde könstestet vilket har gjort det till en betydande del av hennes gestaltning.

Imane Khelif är tillsammans med Lin Yu-Ting, Taiwan, två av Paris-OS mest omdiskuterade aktiva sedan de vid VM i fjol förbjöds från att tävla efter att ha underkänts vid konstester. (TT, 2024b).

I citatet ovan nämns det underkända könstestet men inte att dess resultat är diffusa. Det är ett val gjort av journalisten att inte nämna de oklara omständigheterna runt könstestet. Detta kan tolkas, med hjälp av gestaltningsteorin, som att journalisten väljer att spegla en verklighet där Khelif är en atlet som inte är den hon säger sig vara. Dessa konstester utfärdades av

korruptionsmisstänkta Iba och de har inga intentioner att offentliggöra vare sig hur de genomförde testerna eller resultaten. Något som stärks av Hadley-Kamptz (2024).

Förra året tävlade de båda boxarna i ett mästerskap arrangerat av den ryskledda boxningsorganisationen IBA – International Boxing Association. IBA har uteslutits ur den internationella olympiska kommittén IOK för korruption, vilket givet hur korrupt den organisationen själv gång på gång avslöjats vara framstår som något av en bedrift. Efter att de båda vunnit matcher, i Khelif's fall mot en rysk boxare, förklarade IBA:s ordförande, ryske Umar Kremlev, plötsligt att de inte hade rätt att tävla, eftersom de inte klarat ett "konstest". IBA har inte offentliggjort vare sig testmetod eller resultat, men nyheten spreds i våra brett i ryska statliga medier. (Hadley-Kamptz, 2024).

Att dessa konstester har överskuggat Khelif's deltagande är inte överraskande. Konstesterna har också dragit i gång en hätsk debatt där Khelif's könstillhörighet verkar vara något som andra får ha en åsikt om, oavsett vad hon själv säger.

Bakgrunden är att såväl Khelif som taiwanesiskan Lin Yu-Ting fått klartecken att tävla här i Paris. Detta trots att de inte klarade testerna för att få delta i damklassen vid VM så sent som förra året.

Vad som följt är ett kulturkrig på allra högsta nivå. En våldsam debatt mellan de som å ena sidan anser att världen håller på att bli galen och de som på andra sidan propagerar för att idrotten måste vara en plats för alla. (Brenning, 2024).

Att Brenning (2024) väljer att poängtera att varken Khelif eller Yu-Ting klarade konstesterna för att få delta i VM under 2023 är dels ett felaktigt påstående och en vinklad bild av verkligheten. Påståendet är felaktigt då Khelif faktiskt hann ta sig till finalen i VM 2023 innan hon blev stoppad från att tävla (Berkeley, 2023). Detta påstående vinklar även gestaltningen av Khelif, återigen till att hon inte är den hon säger sig vara. Brenning (2024) väljer att inte nämna att Iba är korruptionsmisstänkta eller att detaljerna kring konstesterna är oklara vilket stärker gestaltningsteorins argumentation för att journalister formar allmänhetens åsikter genom att inkludera, exkludera eller vinkla viss information (Strömbäck, 2014).

7.5.3. Könstillhörighet

Det råder ingen tvekan om att Khelif's könstillhörighet har ifrågasatts hårt på grund av det underkända könstestet och vinsten mot Carini. Likt konstesterna är Khelif's könstillhörighet något av det mest diskuterade ämnet i artiklarna.

Diskussion har det däremot varit kring algeriskans deltagande i den klassen.

När italienskan Angela Carini gav upp sin match mot Khelif attackerades algeriskan på både sociala medier och av storpolitiker.

Hennes könstillhörighet ifrågasattes. (Planell, 2024).

Det skrivs att hon *attackeras* på både sociala medier och av politiker vilket bidrar till allvaret i situationen och gestaltar debatten som något som kan påverka politiken. Trots bevis som visar motsatsen så anses Khelif vara en man, eller åtminstone inte tillräckligt mycket kvinna. Hennes påstådda könstillhörighet går hand i hand med rådande könsnormer vilket gör att det inte går att diskutera Khelif's könstillhörighet utan att också nämna diskussionen kring könsnormer (Lindsey, 2020).

Den algeriska OS-boxaren och numera guldmedaljören Imane Khelif har hamnat i en hatstorm efter att hon slagit ut italienska Angela Carini på bara 46 sekunder.

Hennes kön har ifrågasatts och det har hävdats, trots upprepade motbevis, att hon är en man. Eller i alla fall inte tillräckligt mycket kvinna. Det har inte lagts fram några konkreta bevis – förutom en oerhört rörig diskvalificering från boxnings-VM förra året som då hävdade att hon ”inte uppfyller kraven”.
(Fares, 2024).

Frågan om Khelif's könstillhörighet blir genast en komplicerad sådan när man ser det från ett genusteoretiskt perspektiv. Enligt Esseveld och Mulinari (2015) är kön och genus nära besläktade och begrepp som är svåra att hålla isär. Historiskt sett har ordet kön betytt “man” och “kvinna”, begreppet genus öppnar upp möjligheten för mer. Genus är en social konstruktion, vi blir formade genom familj, umgänge och samhälle att se ut och bete oss som vårt biologiska kön från den dagen vi föddes (Esseveld & Mulinari, 2015). När någon inte passar in i mallen uppstår förvirring och i vissa fall hat. Khelif är och har alltid varit en kvinna men hon passar inte in i mallen och därför ifrågasatts hennes könstillhörighet trots att hon själv anser att hon tillhör könet kvinna.

7.6. Personliga egenskaper

I liknande anda som i kategorin ”Känslor” förekommer det också beskrivningar av atleternas *personliga egenskaper*. Khelif får bli beskriven som sammanbiten och målmedveten medan Carini beskrivs som svag. Förvisso beskrevs Carini som svag av Khelifs pappa men det är ändå en beskrivning som får ta plats i rapporteringen, därmed är det en del av hennes gestaltning.

– Den italienska motståndaren som kämpade mot min dotter kunde helt enkelt inte slå henne. För min dotter var starkare än henne och hon är svag.
(Störlinge, 2024).

/

När Khelif hoppar upp i ringen ser hon sammanbiten ut. Hon möter Janjaem Suwannapheng, som hon även ställdes mot i VM-semifinalen i Delhi. Hon vann den matchen men diskades sedan. (Littorin, 2024).

Khelifs gestaltning av att hon är sammanbiten kan kopplas till *känslökallhet* och *hårdhet*, vilket Nikolajeva (2017) beskriver som typiskt manliga attribut. Det rapporteras även om Khelifs sportsliga överlägsenhet då hon är tydligt starkare än hennes motståndare. Att Khelif blir beskriven som *stark* och *överlägsen* går emot vad genusteori har att säga om de rådande könsrollerna. Det är ofta mannen som ska vara den starka och kvinnan som ska vara den svaga (Hirdman, 1988; Lindsey, 2020). Khelifs styrka blir dock ifrågasatt samtidigt som den blir hyllad så det förekommer viss dissonans i rapporteringen, sett från ett genusperspektiv.

En kvinnlig boxare får vara stark men inte överlägset stark för då börjar misstankar om förhöjda testosteronnivåer dyka upp. En kvinnlig boxare får inte vara obesegrad för då finns det oro att de faktiskt inte är kvinnor. Alltså får en kvinnlig boxare vara skicklig men inte för skicklig, särskilt i en så våldsam sport som boxning när kvinnor ska vara de som är *omtänksamma, aggressionshämmade och passiva* (Nikolajeva, 2017).

Khelif var överlägsen från start till slut, och domarna var enhälliga i samtliga ronder.

Därmed tog 25-åringen sitt första OS-guld i karriären. (TT, 2024d).

/

I den sista ronden av OS-kvartsfinalen blir det snabbt uppenbart vem som är såväl den snabbare som den starkaste boxaren. (Brenning, 2024).

Beskrivningar av personliga egenskaper är inte det som tar störst fokus bland artiklarna men det är något att anmärka på då det är där olika typer av gestaltningar kan ta form, genom vilka ord man väljer för att beskriva en händelse eller en person (Strömbäck, 2014). Särskilt genusladdade ord som undermedvetet påverkar läsares åsikter och attityder (Lindsey, 2020). I dessa exempel blir det tydligt att Khelif och Carinis gestaltningar skiljer sig åt och blir motsatser till varandra. Khelif är den starka, överlägsna och känslolokalla boxaren, Carini är den svaga och emotionella kvinnan som gav upp sin match för att hon blev rädd.

7.7. Trakasserier

Sammankopplat med debatten om Khelif's könstillhörighet förekommer också ett enormt hat på nätet vilket rapporterades om flitigt. Stor vikt lades vid att näthatet eldades på av stora profiler som Elon Musk och J.K. Rowling och att de nu är involverade i en anmälan mot plattformen X, som också ägs av Musk.

Bakgrunden gjorde att flera profilerade personer på sociala medier, däribland Elon Musk och J.K. Rowling, felaktigt påstod att Khelif egentligen är en man. Boxaren har i efterhand anmält näthatet, som nu utreds av åklagare i Frankrike.

I stämningsansökan, som i första hand riktas mot plattformen X, står bland annat att Musk och Rowling har startat en "kvinnofientlig, rasistisk och sexistisk kampanj". Även Donald Trump nämns i anklagelserna. (Carlsson, 2024).

Här görs ett förtydligande att både Musk och Rowling *felaktigt* har påstått att Khelif är en man. Gestaltningar skiljer sig såklart mellan journalister och här Khelif har dessutom kommenterat hatet och vädjat om att folk måste sluta mobba idrottare. Khelif menar att detta kan förstöra människor. Hon visar sig *sårbar* och *emotionell* i sitt vädjande vilket är en stark kontrast till hennes *våldsamma* gestaltning som florerar på nätet. Manliga och kvinnliga attribut i samspel (Nikolajeva, 2017).

– Jag skickar ett budskap till alla människor i världen om att upprätthålla de olympiska principerna och de olympiska reglerna – sluta mobba idrottare. Det får effekter, stora effekter, säger Khelif.

[...]

– *Det kan förstöra människor, det kan döda människors tankar, själ och sinne. Det kan splittra människor. Därför ber jag om att sluta mobbas.* (TT, 2024c).

Hatet och anklagelserna växte otroligt snabbt och så pass våldsamt att missinformation och renodlade lögnar började spridas. När det kommer till rapporteringen om trakasserierna är gestaltningen av Khelif mer förlåtande och försvarande. Journalisterna trycker på att det inte finns bevis för att Khelif skulle ha XY-kromosomer och att felaktiga uttalanden sprids. Återigen kommer Entmans (1993) resonemang fram att gestaltning kan användas för att förmedla moraliska värderingar som kan påverka läsarens attityder.

Även en rad internationella medier, men också svenska, har ställt upp på narrativet. ETC dundrade ut rubriken ”Boxare med XY-kromosomer tävlar i dam-OS, vann direkt”, trots att det är långt ifrån klarlagt om Khelif har en så kallad intersexdiagnos med tillhörde kromosomuppsättning. I SVT:s artikel om kritiken mot Khelif:s deltagande ger man sken av att det skulle röra sig om transpersoner som deltar, vilket varken hon eller Lin-Yu Ying är. (Požar, 2024).

Det här påminner om behandlingen som Serena Williams och Caster Semenya fick utstå då de också fick sin kvinnlighet ifrågasatt. Detta öppnar upp frågan för om det här hatet skulle kunna vara rasistiskt motiverat. Icke-vita kvinnliga atleter tenderar att få sina prestationer överskuggade av diskussioner om deras utseende, privatliv eller påstådda brist på feminitet (Bruce, 2016). Atleter med annan etnisk bakgrund än vit blir ofta föremål för kontroversiell mediebevakning med stereotypiska gestaltningar som ifrågasätter deras legitimitet som kvinnor (Cooky & Dworkin, 2013).

Alla här för att se Imane Khelif boxas.

[Citat från ett fan] – Hon har fått ta emot så mycket hat och i mina ögon är det bara avundsjuka. Det är inte lätt för oss [algerier] att ta en medalj på OS, kanske är det förklaringen till varför hon får ta emot så mycket hat. (Ögren, 2024b).

7.8. Överskuggning

En ganska uppenbar kategori som fanns i analysen är *överskuggning* då en stor del av Khelif:s deltagande och senare mästerskap i OS har överskuggats av hennes ifrågasatta könstillhörighet. Detta är ingen överraskning med tanke på tidigare forskning som visar att kvinnliga atleters

prestation ofta överskuggas av något annat (Kane, 2013; Billings, 2011). Ett fåtal gånger har det påpekats att Khelifs vinst blev överskuggad av könsdebatten.

Den algeriska boxaren Imane Khelif tog OS-guld i 66-kilosklassen, men det var knappast det som blev mest uppmärksammat.

Khelifs mästerskap präglades i stället av en infekterad debatt om att hon blivit underkänd i ett könstest av Internationella boxningsförbundet och inte fick tävla i VM förra året. (Carlsson, 2024).

Nästan hela Khelifs gestaltning präglas av diskussionen om hennes könstillhörighet och hatet som frodas på nätet. Allt detta har på många sätt förstört vad som skulle vara Khelifs lyckligaste stund i karriären. Hennes första OS-guld kommer nu alltid vara sekundärt till debatten som väcktes på grund av ett underkänt könstest, ett könstest som dessutom inte hade någon legitim grund eller orsak. Detta återspeglar vad tidigare forskning har sagt om hur kvinnliga atleter prestationer överskuggas och blir kontroversiella istället för hyllade (Bruce, 2016; Billings, 2011).

Imane Khelif har fått koncentrera sig på bra mycket mer än sin boxning under OS i Paris. Spelen utvecklade sig till en mardröm efter att hon pekades ut som man. (Ljungberg, 2024).

/

Den algeriska boxaren blev en av OS huvudpersoner. Hon vann guld i 66-kilosklassen men den stora debatten handlade om något helt annat. Vid VM i fjol underkändes Khelif i ett könstest av Internationella boxningsförbundet. Men Internationella olympiska kommittén menar att boxningsförbundets test inte är giltigt varpå hon fick tävla i OS. (Grönlund, 2024).

Khelifs deltagande fick mycket uppmärksamhet av medier såväl som publik i Paris men det berodde inte på hennes talang eller skicklighet. Något som förtydligas i gestaltningen av Khelif.

När mörkret börjar lägga sig över Boulogneskogen och gonggongen ljuder i den klassiska tennisarenan Stade Roland-Garros har Imane Khelif världens blickar riktade mot sig.

Det beror inte på hennes idrottsprestation i Paris, utan för att hon anklagas för att vara man och en fara för sina motståndare. (Littorin, 2024).

7.9. “Andra ska få bestämma vad en kvinna är”

Det första temat som blev tydligt är ”Andra ska få bestämma vad en kvinna är”. En bidragande faktor till debatten om Khelifis könstillhörighet är att hon ”inte ser ut som en kvinna” men vem bestämmer hur eller vad en kvinna är? Tydligt är det upp till folket att bestämma, särskilt kändisar på sociala medier. På plattformen X råder det ingen tvekan om att Khelif är en man, en man som njuter av att skada kvinnor dessutom.

JK Rowling skrev att Imane Khelif är en man som ”njuter av smärtan hos en kvinna som han nyss har slagit i huvudet”. (Johansson, 2024).

Även skribenter ifrågasätter Khelifis kvinnlighet och undrar om hon inte är en man som har fötts med ”fel yttre kön” i en kommenterande text. Den här gestaltningen är otroligt ifrågasättande och frågan som ställs ska väcka funderingar över Khelifis kön hos läsarna. Funderingar som egentligen inte behövs när det gång på gång har bevisats att Khelif faktiskt är en kvinna. Den här typen av gestaltning kan tolkas som att journalisten vill påverka och vinkla allmänhetens åsikter till att tro att Khelif ljugar om sin könstillhörighet (Strömbäck, 2014).

Det är här frågan kommer. Vad händer om en boxare inte är en kvinna med ovanligt höga testosteronnivåer – utan en man som blivit född med fel yttre kön? (Brenning, 2024).

Det öppna landskapet på sociala medier tillåter vem som helst att yttra sina tankar och idéer fritt vilket ofta är något positivt och något som kan väcka produktiva diskussioner men när åsikterna som delas baseras på renodlade lögnar kan det förstöra någons liv. Algeriet har inga lagar som skyddar hbtqi-personer och könskorrigering är olagligt. Om dessa anklagelser hade haft någon som helst grund i verkligheten hade Khelif liv varit i fara.

– Alla som gör det [bor i Algeriet] vet att det är omöjligt att identifiera sig som något annat än det biologiska könet som man föds med. Algeriet saknar hbtqi-rättigheter och det är olagligt med könskorrigering. Det står i Imane Khelif pass att hon är kvinna. Hur skulle hon kunna vara någonting annat? (Bolinder, 2024).

Det må ha varit Iba som initierade debatten om Khelifis kön när de spred att hon blivit underkänd i ett könstest, vars resultat fortfarande inte blivit redovisade, men det var

allmänheten som tog det uttalandet och dömde henne utan nåd. Lögnerna blev större och till slut började även kända profiler lägga sig i debatten med felaktiga uttalanden.

Först ut är författaren JK Rowling, som numera tycks ägna huvuddelen av sin tid åt att motarbeta transpersoner. Hon hävdar rakt av att de båda är män och ett hot mot kvinnors säkerhet och liv. Sedan eldar välkänt förnuftiga personer som Elon Musk och Donald Trump upp sig. Den senare ljuger sin vana trogen rakt ut och påstår att Khelif tidigare varit en framgångsrik manlig boxare som nu plötsligt säger sig vara kvinna. På sociala medier sprids ett tilltagande hat mot boxarna och även i svenska medier skrivs om hur de kanske är män som fötts ”med fel yttre kön”. (Hadley-Kamptz, 2024).

Artiklarna om Imane Khelif framhäver ofta hur hennes kön är under konstant granskning genom kritik och könstester, vilket bidrar till hennes gestaltning att hon är i en position där hon ständigt behöver legitimera sin kvinnlighet eftersom hon inte följer den västerländska normen för kvinnlighet. Den här gestaltningen illustrerar hur Khelif, som andra kvinnliga atleter av icke-västerländsk bakgrund, konfronteras med granskning och ifrågasättande som inte bara påverkar hennes idrottsliga karriär utan också förstärker idén om att hon avviker från de normativa idealen för kvinnlighet (Cooky & Messner, 2013). Khelif har inte ett stereotypiskt feminint utseende men det gör henne inte till en man.

Men samtalet om kvinnliga idrottares möjligheter och rättigheter är häpnadsväckande dum och hatisk just nu.

[...]

Det är tydligare än någonsin att engagemanget inte handlar om att skydda idrottskvinnor, utan att skydda en påhittad idé om vad en kvinna är och hur hon ser ut. (Požar, 2024).

Hatet grundar sig i många faktorer, Khelif ser inte ut som en stereotypisk kvinna, hon är en stark och överlägset skicklig boxare, hon blev underkänd i ett (ogiltigt) könstest och en av hennes motståndare ger upp matchen inom loppet av 46 sekunder för att hon ”aldrig blivit slagen så hårt”. Alla dessa faktorer gör Khelifs försök till att klargöra sin könstillhörighet en nästintill omöjlig kamp, för alla andra har redan bestämt sig. Vi skapar vårt eget genus, men vi är inte fria att skapa det hur vi vill (Connell, 2009 s.103).

7.10. "Framgång överskuggas av kontrovers"

Det andra genomgående temat som blir tydligt bland alla artiklar är att både Carinis och Khelif's deltagande och senare Khelif's vinst blir otroligt överskuggade av kontroversen runt könsdebatten. Khelif blev olympisk mästare för första gången i hennes karriär men majoriteten av det media rapporterade om var hennes underkända könstest och hatet hon fick utstå.

Anledningen till att Khelif har varit så omdiskuterad är för att hon vid VM i fjol underkändes i ett könstest efter att, enligt det Internationella boxningsförbundet, ha visat upp både X- och Y-kromosomer, vilket enligt den genetiska uppställningen oftast gäller för män. (TT, 2024d).

Det är inte bara Khelif's könstillhörighet som överskuggar hennes vinst, det är även den interna konflikten som pågår mellan IOK och Iba där Khelif hamnar i mitten som en ofrivillig spelbricka i en maktkamp. Som tidigare nämnt bidrar detta till att Khelif gestaltas som en *passiv* figur som inte har någon kontroll, som är *beroende* av dessa stora organisationer som får avgöra hennes öde som boxare, en kvinnlig vinkling av hennes karaktär (Nikolajeva, 2017).

Iba stängde av boxarna men i nuläget är det IOK som ansvarar för OS-boxningen. Därför får Khelif och Yu Ting boxas trots Ibas beslut.

Iba är utkastade ur den olympiska värmen och det pågår en maktkamp mellan IOK och Iba. Den syns nu. (Bolinder, 2024).

De mest intima delarna av Khelif's liv har blivit ett ämne för alla att ha en åsikt om och det blir inte mycket snack om att hon har vunnit OS-guld. Precis som tidigare forskning har visat så är det här inte något nytt när det kommer till rapportering om kvinnliga atleter. Deras prestationer och framgångar tenderar att överskuggas av privata angelägenheter och kontroverser i en nästan tabloidliknande stil (Cooky & Messner, 2018).

Trots att Khelif har fått ta emot stöd och försvar från IOK och Algeriet och dessutom har behövt försvara sig själv så verkar det inte vara många som tror på att hon faktiskt är en kvinna. IOK var snabba med att försvara Khelif's rätt att delta såväl som hennes kvinnlighet men de mystiska könstesterna vars resultat inte är redovisade vägde tyngre.

Detta beror till stor del på gestaltningarna och vilken riktning de har tagit, journalisterna väljer att skriva om debatten hellre än hennes vinst men det är också där nyheten är. Som Strömbäck (2014) menar är journalistiken såpass institutionaliserad att de är förpliktade att täcka det som får mest fokus, vilket i det här fallet inte var Khelif's historiska vinst. Det är beklagligt att en så

skicklig atlet som Khelif inte blir hyllad för hennes prestationer och vinster men det är också en tendens som drabbar många kvinnliga atleter (Bruce, 2016).

Den algeriska boxaren blev en av OS huvudpersoner. Hon vann guld i 66-kilosklassen men den stora debatten handlade om något helt annat. Vid VM i fjol underkändes Khelif i ett könstest av Internationella boxningsförbundet. Men Internationella olympiska kommittén menar att boxningsförbundets test inte är giltigt varpå hon fick tävla i OS. (Grönlund, 2024).

Den våldsamma debatten fattade eld på nätet och flera stora profiler drev på en hatkampanj som har kallats ”kvinnofientlig, rasistisk och sexistisk”. Hatkampanjen drevs till största del på plattformen X. X anmäldes under augusti månad vilket innebär att även detta överskuggade Khelifs mästerskap i OS.

Den amerikanska nyhetssajten Variety rapporterar på onsdagen att Imane Khelif, genom sin advokat Nabil Boudi, har anmält både J.K Rowling och Elon Musk för inblandning i att skapa det drev som drabbade OS-guldvinnaren.

I anmälan står det enligt tidningen att de båda anklagas för att ha startat en ”kvinnofientlig, rasistisk och sexistisk kampanj”.

[...]

Stämningsansökan riktas i första hand mot X. Detta för att inte utesluta någon som kan ligga bakom hatkampanjen, enligt Khelifs advokat Nabil Boudi. (Grönlund, 2024).

8. Diskussion och slutsatser

Nedan presenteras en diskussion baserat på studiens resultat och vilka slutsatser som kan dras från dem.

8.1. Carini är nästintill osynlig

Den här studien ämnade att undersöka gestaltningen av både Imane Khelif och Angela Carini under OS, men det är nästan enbart Khelif som nämns i artiklarna. Carini nämns endast i koppling till Khelif och får sällan stå i fokus på egen hand. Det här kanske inte är så konstigt med tanke på att hennes OS-resa var över efter förlusten mot Khelif, vilket skedde i början av turneringen. Trots att Carinis deltagande i OS blev kortvarig var det förvånande att hitta så få artiklar som nämner henne. Även om hennes gestaltning inte var den som tog mest plats anser vi ändå att den gav en värdefull insikt i hur kvinnliga atleter med västerländsk bakgrund framställs i svensk tidningspress. Hennes gestaltning visade sig präglas av könsnormer och var mer stereotypisk i sin framställning (Nikolajeva, 2017; Lindsey, 2020).

Carinis gestaltning går i linje med vad tidigare forskning har kommit fram till om kvinnliga atleter och deras närvaro i media. När det rapporteras om Carini är hennes tårar ofta förekommande och att Iba vill ge henne prispengar trots förlust för att det är synd om henne. Hade detta varit ett fall med två manliga boxare hade nog ett tröstpris inte kommit på tal. Ytterligare anses Carini som den typiska kvinnan och blir därför inte utsatt för samma hatiska behandling som Khelif. Carinis gestaltning, om än förminskad, gav värdefulla insikter i hur kvinnliga atleter reduceras till könsstereotyper och riskerar att bli bortglömda om de inte är kontroversiella.

8.2. Hur betydande var kön och etnicitet i deras gestaltning?

En av våra frågeställningar var att undersöka om kön och etnicitet var en betydande del av Khelifs och Carinis gestaltning, nu i efterhand kan vi konstatera att kön hade en överlägset större och tydligare roll. Den största delen av Khelifs gestaltning centrerades runt kön, vilket inte är en överraskning medan Carini hamnade lite i skymundan. Artiklar som nämnde Carini handlade mer om hennes personliga egenskaper och målade henne som en känslsam människa vilket gör att kön och mer specifikt könsnormer var en stor del av hennes gestaltning.

Könsnormer formade både Khelifs och Carinis gestaltningar men särskilt Carinis då hon ofta beskrevs som en väldigt emotionell människa. Denna gestaltning framhävde traditionellt feminina egenskaper som känslsamhet vilket, på ett sätt, marginaliserade hennes roll som en

kompetent idrottsutövare. Carinis prestation som boxare hamnade i bakgrunden till förmån för en gestaltning som framhävde hennes känslomässiga sida, i enlighet med vad tidigare forskning visar om kvinnliga atleters gestaltning i media (Bruce, 2016; Fink, 2015).

Etnicitet fick ta mer plats i Khelif's gestaltning, ofta i form av att visa hur stort stödet var hemifrån. Hennes etnicitet nämndes alltid i koppling till det positiva stödet och inte så mycket om de kulturella svårigheterna hon kunde ha upplevt på grund av debatten. Det blir tydligt att artiklar om Khelif tryckte mer på hennes algeriska ursprung än artiklar om italienska Carini. Khelif's algeriska bakgrund fick framträda som en central aspekt i hennes mediala gestaltning, medan Carini i högre grad gestaltades utifrån sin känslosamma framtoning, utan att hennes italienska ursprung lyftes fram.

Att Khelif's icke-västerländska bakgrund nämndes i större utsträckning än Carini's italienska bakgrund kan bero på att Carini inte fick så mycket plats i rapporteringen generellt men det kan också visa hur vithet är normen. Hargreaves (2000) menar att vita kvinnliga atleter ofta får gestaltas som "den ideala kvinnliga atleten" oavsett om hon vinner eller inte. Icke-vita kvinnliga atleter gestaltas däremot som avvikande eller ett undantag (Hargreaves, 2000). Kan detta vara anledningen till att Carini's bakgrund inte nämns lika flitigt som Khelif's eller är det bara ett olyckligt sammanträffande som bekräftar vad tidigare forskning visar? Oavsett anledning visar detta att både kön och etnicitet hade betydande roller i de kvinnliga atleternas gestaltningar men olika mycket för vardera atleten.

Det båda atleterna har gemensamt är att deras prestationer och framgångar överskuggades av annat. Carini associerades med traditionella feminina egenskaper som känslighet och empati istället för sin vilja att slåss medan Khelif associerades med en ifrågasatt könstillhörighet, vilket skapade en konfliktfylld gestaltning av hennes identitet. Detta visar hur två olika gestaltningar kan leda till liknande slutsatser som visar att svensk mediegestaltning av kvinnliga atleter inte skiljer sig så värst mycket från andra mediegestaltningar som har studerats tidigare.

8.3. Problematisering av mediala gestaltningar

Ytterligare en aspekt som förtjänar vidare problematisering och diskussion är vilka eventuella konsekvenser dessa gestaltningar kan få, inte enbart för de två individuella atleterna utan även vad det kan betyda för läsarna och idrotten i stora drag. Utifrån resultaten och analysen såg vi en återkommande inramning av Imane Khelif som kontroversiell och könsöverskridande, och

Angela Carini som känslostyrd och bräcklig. En eventuell konsekvens av detta är just reproducering av, inte bara köns- och etnicitetsbaserade stereotyper, men även ett narrativ om vem som får vara en "legitim" kvinnlig atlet i offentligheten. Detta kan ytterligare diskuteras och påverka unga kvinnors identifikation med sport och deras upplevelse av inkludering och utanförskap.

Forskning av Bruce (2016) och Fink (2015) visar att gestaltningar av kvinnliga atleter har en normproducerande funktion. Där vissa kroppar, uttryck och bakgrunder förstärks som ideala, ofta vita och feminina. Medan andra, såsom Khelif, marginaliseras eller ifrågasätts. När medial uppmärksamhet i större utsträckning fokuserar på könstillhörighet och emotionella reaktioner snarare än sportsliga prestationer riskerar detta att urholka det meritokratiska idealet som ofta omger sportens retorik.

Samtidigt uppstår frågan om just mediernas ansvar i denna normbildning. I en tid där journalistik inte bara speglar händelser utan aktivt deltar i att forma dem, blir valet av språkliga uttryck, bildval och gestaltning avgörande. Som tidigare nämnt (se avsnitt 7.9 och 7.10) fanns en tendens att Khelif:s prestationer överskuggades av kontrovers, trots historisk framgång. Hennes gestaltning fokuserade ofta på hennes kön snarare än hennes prestation, vilket i sig är en form av symbolisk maktutövning där hennes roll som kvinnlig atlet förhandlas i offentligheten.

Sammanfattningsvis visar analysen att både kön och etnicitet spelar en central roll i hur Khelif och Carini gestaltas, däremot på olika sätt. Khelif:s icke-västerländska bakgrund och ifrågasatta könstillhörighet gör henne till en kontroversiell figur, vars prestationer riskerar att reduceras till symboler för större samhällsdebatter. Carini, å andra sidan, placeras tydligt inom traditionella könsnormer där emotionell sårbarhet och femininitet lyfts fram på ett sätt som stärker stereotyper snarare än utmanar dem. Däremot är det viktigt att betona att även om deras respektive gestaltningar skiljer sig åt i form och innehåll bidrar båda till att reproducera snäva ramar för hur kvinnliga atleter tillåts synas i media.

8.4. Metodologiska reflektioner och begränsningar

Den kvalitativa innehållsanalysen som har använts i denna studie har flera styrkor som bidragit till en fördjupad förståelse av hur kön och etnicitet gestaltas i media. Genom att kombinera en manifest och latent nivå av analys har det varit möjligt att identifiera både explicita framställningar och underliggande normer som påverkar mediernas rapportering (Graneheim

& Lundman, 2017). Detta tillvägagångsätt har gett en nyanserad bild av hur Angela Carini och Imane Khelif gestaltas, och vilka maktstrukturer som kan ligga bakom dessa gestaltningar.

En av styrkorna med metoden är dess flexibilitet och förmåga att belysa komplexa fenomen, särskilt i frågor som rör intersektionen mellan kön och etnicitet. Den kvalitativa ansatsen har möjliggjort en djupgående tolkning av mediernas narrativ, vilket är svårt att uppnå med kvantitativa metoder (Strömbäck, 2014).

Trots dessa styrkor finns det också begränsningar att beakta. En av de främsta utmaningarna med kvalitativ forskning är dess beroende av forskarens tolkning, vilket kan påverka resultaten. Även om analysen har baserats på etablerade teorier och en systematisk metod, kvarstår risken för subjektivitet i tolkningarna. Detta kan särskilt vara fallet i en studie som denna, där kulturella och normativa värderingar kan påverka forskarens syn på materialet (Hirdman, 1988; Lindsey, 2020).

En annan begränsning är urvalets omfattning. Trots att materialet valdes strategiskt för att representera svensk tidningspress är antalet artiklar relativt begränsat, vilket kan påverka generaliserbarheten av resultaten. Det finns även en risk att urvalet av 30 artiklar inte fångar hela bredden av narrativ och framställningar som finns, särskilt när det gäller mindre etablerade källor eller andra typer av medier, såsom sociala medier.

Dessutom kan metoden inte fullt ut hantera de dynamiska och föränderliga diskurser som finns inom modern mediebevakning. Kontexten kring en idrottshändelse som OS utvecklas ständigt, och en ögonblicksbild från ett specifikt tillfälle kan inte alltid fånga de långsiktiga förändringarna i framställningar av kön och etnicitet (Bruce, 2016).

Sammanfattningsvis erbjuder den kvalitativa innehållsanalysen värdefulla insikter och en djup förståelse av mediernas gestaltning av kön och etnicitet, men den är inte utan sina begränsningar. Dessa begränsningar bör tas i beaktande vid tolkningen av resultaten och utgör samtidigt en grund för att identifiera områden för framtida forskning.

8.5. Slutsatser

Resultatet och analysen bekräftar en tendens som tidigare forskning har lyft fram där kvinnliga atleters prestationer ofta hamnar i skymundan till förmån för mer sensationella aspekter såsom kontroverser och privatliv, särskilt när det gäller atleter med annan bakgrund än den västerländska normen (Cooky & Messner, 2018; Bruce, 2016). I det här avseendet tycks den svenska tidningspressen följa ett liknande mönster som det som återfinns på internationellt håll,

vilket tyder på att de strukturella villkoren för gestaltning inte är unika för en viss mediekultur utan snarare del av ett bredare globalt narrativ.

Syftet med studien var att bidra till en djupare förståelse av hur kvinnliga atleter gestaltas i svensk tidningspress med en strävan att förstå om kön och etnicitet påverkar dessa gestaltningar. Detta syfte anser vi har uppnåtts då resultaten visar att kön och etnicitet har spelat en roll i deras gestaltning, dock i olika stor utsträckning.

Studien visar att de kvinnliga atleterna har gestaltats enligt rådande könsnormer och till viss del stereotypiskt. Studien har även bidragit med kunskap om hur kvinnliga atleter, om än lika i profession, gestaltas på olika sätt på grund av etnicitet och könsnormer, vilket i sin tur ger en tydligare bild av hur kvinnliga atleter jämförs och kontextualiseras i svensk tidningspress.

9. Vidare forskning

Medan denna studie har belyst viktiga aspekter av mediernas gestaltning av Imane Khelif och Angela Carini och hur kön och etnicitet spelar en roll, finns det fortfarande betydande kunskapsluckor som kan undersökas i vidare forskning.

Ett centralt område för vidare studier är att undersöka hur andra medieplattformar, särskilt sociala medier, påverkar och förstärker de gestaltningar som identifierats i traditionell mediebevakning. Sociala medier fungerar som en arena där diskussioner och debatter om kontroversiella ämnen kan få stor spridning, och där publikens engagemang kan forma nya perspektiv eller förstärka befintliga stereotyper (Krieger et al., 2023).

Vidare finns det ett behov av att inkludera internationella perspektiv för att få en bredare förståelse av hur kulturella kontexter påverkar mediernas framställning av kvinnliga atleter. Medan denna studie fokuserade på svensk tidningspress, skulle framtida forskning kunna utforska hur länder med olika idrottskulturer och socioekonomiska förhållanden framställer kvinnliga atleter, särskilt i länder som representeras av de analyserade idrottarna, såsom Algeriet och Italien.

Ett annat område för vidare forskning är att undersöka hur mediernas framställning förändras över tid. Genom en longitudinell studie kan forskare analysera om och hur normer och diskurser kring kön och etnicitet utvecklas, särskilt i samband med stora sportevenemang som OS. Detta skulle kunna bidra till en djupare förståelse av de dynamiska processerna som formar mediernas rapportering och hur dessa i sin tur påverkar publikens perceptioner.

Slutligen finns det en möjlighet att integrera en mer intersektionell analys som inkluderar ytterligare variabler, såsom klass och sexualitet, för att förstå de komplexa maktstrukturer som påverkar framställningen av kvinnliga atleter. En sådan ansats skulle kunna bidra till en mer djupgående bild av de faktorer som påverkar idrottens mediala representationer och dess roll i samhället.

Referenser

- Adá-Lameiras, A., & Rodríguez-Castro, Y. (2021). Analysis from a gender perspective of the Olympic Games on Twitter. *European Sport Management Quarterly*, 23(3), 683–699. <https://doi.org/10.1080/16184742.2021.1910965>
- Beacham, G. (2024). *Banned governing body that's fueling outcry on Olympic boxers has Russian ties and troubled history*. AP. <https://apnews.com/article/olympics-2024-khelif-russia-boxing-b53b1edda21139d14a572bd35ca440e6>
- Berkeley, G. (2023). *Algerian disqualified from final of IBA Women's World Championships after failing eligibility rules*. inside the games. <https://www.insidethegames.biz/articles/1135205/khelif-disqualified-eligibility-rules>
- Billings, A. C. (2011). *Sports media: Transformation, integration, consumption*. Routledge.
- Bolinder, C. (2024). *Hatet mot Imane Khelif: "Det är farligt"*. Expressen. <https://www.expressen.se/sport/os-2024/hatet-mot-imane-khelif-det-ar-farligt/>
- Brenning, P. (2024). *En man född med annat yttre kön?* Aftonbladet. <https://www.aftonbladet.se/sportbladet/a/Gyxgwx/en-man-fodd-med-annat-yttre-kon>
- Bruce, T. (2016). New rules for new times: Sportswomen and media representation in the third wave. *Sex Roles*, 74(7-8), 361-376. <https://doi.org/10.1007/s11199-015-0497-6>
- Bryman, A. (2018). *Social research methods*. Oxford University Press.
- Capranica, L., Minganti, C., Billat, V., & Tessitore, A. (2005). *Women in sport: Issues of sexualization, gender inequity, and sexism*. Routledge.
- Carlsson, B. (1997). *Kvalitativa forskningsmetoder för medicin och beteendevetenskap*. Liber AB.
- Carlsson, D. (2024). *OS mest hatade – nya bilder sprids på Imane Khelif*. Aftonbladet. <https://www.expressen.se/sport/boxning/os-mest-hatade-nya-bilder-sprids-pa-imane-khelif/>
- Carlsson, D. & Ögren, V. (2024). *Efter boxningsbråket – tog slut efter bara 46 sekunder*. Expressen. <https://www.expressen.se/sport/os-2024/efter-boxningsbraket-tog-slut-efter-bara-30-sekunder/>
- Carpenter, L. (2024). *Olympic woman boxer who faced gender-eligibility claim wins, igniting outcry*. The Washington Post.

<https://www.washingtonpost.com/sports/olympics/2024/08/01/imane-khelif-algerian-boxer-gender-paris-olympics/>

Connell, R. (2009) *Gender In World Perspective*. Daidalos.

Cooky, C. & Dworkin, S. L. (2013). Policing the Boundaries of Sex: A Critical Examination of Gender Verification and the Caster Semenya Controversy. *The Journal of Sex Research*, 50(2), 103-111. <https://doi.org/10.1080/00224499.2012.725488>

Cooky, C., Dworkin, S. L., & Messner, M. A. (2013). It's not about the game: Don Imus, race, class, gender, and sexuality in contemporary media. *Sociology of Sport Journal*, 30(3), 239-257. <https://doi.org/10.1123/ssj.27.2.139>

Cooky, C. & Messner, M. A. (2018). *No Slam Dunk: Gender, Sport and the Unevenness of Social Change*. Rutgers University Press.

Cooky, C., Messner, M. A., & Musto, M. (2015). "It's Dude Time!": A Quarter Century of Excluding Women's Sports in Televised News and Highlight Shows." *Communication & Sport*, 3(3), 261–287. <https://doi.org/10.1177/216747951558876>

Crenshaw, K. (1989). Demarginalizing the intersection of race and sex: A Black feminist critique of antidiscrimination doctrine, feminist theory and antiracist politics. I A. Phillips (Red.), *Feminism and politics* (s.314-343). Oxford University Press.

Crenshaw, K. (1991) Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence against Women of Color. *Stanford Law Review*, 43(6), 1241-1299.

<http://dx.doi.org/10.2307/1229039>

Dahlén, P. (2008). *Sport och medier: en introduktion*. IJ-forlaget.

Douglas, D. D. (2012). Venus, Serena, and the Inconspicuous Consumption of Blackness: A Commentary on Surveillance, Race Talk, and New Racism(s). *Journal of Black Studies*, 43(2), 127-145. <https://doi.org/10.1177/0021934711410880>

Enck-Wanzer, S. M. (2009). All's Fair in Love and Sport: Black Masculinity and Domestic Violence in the News. *Communication and Critical/Cultural Studies*, 6(1), 1–18.

<https://doi.org/10.1080/14791420802632087>

- Entman, R. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51-58. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>
- Esseveld, J. & Mulinari, D. (2015). Kön och genus som analytiska begrepp. I S. Björk, A. Hedenus, O. Schmuljar Gréen (Red.), *Feministiskt tänkande och sociologi – Teorier, begrepp och tillämpningar* (s.61–76). Studentlitteratur.
- Fares, N. A. (2024). *OS-boxaren Imane Khelif har samma problem som "tradwives"*. Expressen. <https://www.expressen.se/kultur/ide/os-boxaren-har-samma-problem-som-tradwives/>
- Fink, J. S. (2015). Female athletes, women's sport, and the sport media commercial complex: Have we really “come a long way, baby”? *Sport Management Review*, 18(3), 331-342. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2014.05.001>
- Graneheim, U. H., & Lundman, B. (2004). Qualitative content analysis in nursing research: Concepts, procedures and measures to achieve trustworthiness. *Nurse Education Today*, 24(2), 105-112. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2003.10.001>
- Grönlund, K. (2024). *Beskedet: Utreder näthat mot Khelif*. Expressen. <https://www.expressen.se/sport/os-2024/beskedet-utreder-nathat-mot-khelif/>
- Hadley-Kamptz, I. (2024). *Isobel Hadley-Kamptz: De låtsas bry sig om kvinnor men drivs bara av hat*. Dagens Nyheter. <https://www.dn.se/ledare/isobel-hadley-kamptz-de-latsas-bry-sig-om-kvinnor-men-drivs-bara-av-hat/>
- Hargreaves, J. (2000). Heroines of sport: The politics of difference and identity. *Routledge*.
- Hirdman, Y. (1988). Genussystemet – reflexioner kring kvinnors sociala underordning. *Tidskrift för Genusvetenskap*, 9(3), 49-63. <https://doi.org/10.55870/tgv.v9i3.5365>
- Johansson, M. (2024). *OS-boxare anmäler näthat – Musk och Rowling nämns*. Dagens Nyheter. <https://www.dn.se/sport/os-boxare-anmaler-nathat-musk-och-rowling-namns/>
- Kane, M. J. (2013). The better sportswomen get, the more the media ignore them. *Communication & Sport*, 1(3), 231-236. <https://doi.org/10.1177/2167479513484579>
- Kemble, M. (2020). As Good as the Men? A Corpus Analysis of Evaluation in News Articles about Professional Female Athletes Competing in ‘Masculine’ Sports. *Critical Approaches to Discourse Analysis across Disciplines*, 12(1), 87–111.

<https://www.lancaster.ac.uk/fass/journals/cadaad/wp-content/uploads/2020/10/Vol12.1-5-Kemble.pdf>

Knekta, J. (2024a). *Misslyckats med konstest – motståndaren bröt*. Aftonbladet.
<https://www.aftonbladet.se/sportbladet/a/EyxLaK/imane-khelif-har-misslyckats-med-konstest-motstandaren-brot-efter-46-sekunder>

Knekta, J. (2024b). *Förlorade – får en halv miljon*. Aftonbladet.
<https://www.aftonbladet.se/sportbladet/a/xmrpel/angela-carini-far-prispengar-av-iba-efter-os-forlusten-mot-imane-khelif-har-dodat-kvinnlig-boxning>

Krieger, M. A., Santarossa, S., Bours, S., & Woodruff, S. J. (2023). Men's comments on elite women athletes: cultural narratives around gender and sport on Instagram. *Feminist Media Studies*, 23(4), 1627–1642. <https://doi.org/10.1080/14680777.2022.2041696>

Lindsey, L. L. (2020). *Gender*. Routledge.

Littorin, J. (2024). *Khelif till OS-final – och debatten rasar vidare*. Dagens Nyheter.
<https://www.dn.se/sport/khelif-till-os-final-och-debatten-rasar-vidare/>

Ljungberg, M. (2024). *Imane Khelif vinner OS-guld*. Expressen.
<https://www.expressen.se/sport/imane-khelif-vinner-os-guld/>

Lough, R. (2024). *Who is Imane Khelif, the boxer in Paris Olympics gender debate?*. Reuters.
<https://www.reuters.com/sports/olympics/who-is-algerian-boxer-imane-khelif-2024-08-03/>

Lundman, B. & Graneheim, U. H. (2017) Kvalitativ innehållsanalys. I B. Höglund-Nielsen & M. Granskär (Red.), *Tillämpad kvalitativ forskning inom hälso- och sjukvård* (s.219–234). Studentlitteratur.

Mannion, K. A. (2016). Play Like a Girl: An Analysis of Media Representation of Female Athletes. *Proceedings of GREAT day, 2015*(17).
<https://knightscholar.geneseo.edu/proceedings-of-great-day/vol2015/iss1/17>

Mulinari, D. & Esseveld, J. (2015). Feministiskt teoretiskt arbete. I S. Björk, A. Hedenus, O. Schmuljar Gréen (Red.), *Feministiskt tänkande och sociologi – Teorier, begrepp och tillämpningar* (s.39-60). Studentlitteratur.

Nikolajeva, M. (2017). *Barnbokens byggklossar*. Studentlitteratur.

- Ocast. (u.å.). *Topplista Sveriges största tidningar*. Hämtad 24 februari, 2025, från <https://ocast.com/se/toplists/orvesto-konsument-api>
- Planell, J. (2024). *Imane Khelif tar OS-guld i boxning*. Aftonbladet. <https://www.aftonbladet.se/sportbladet/a/QMgm88/imane-khelif-tar-os-guld-i-boxning>
- Požar, I. (2024). *Irena Požar: Jag hade inte heller fått tävla i mästerskap*. Aftonbladet. <https://www.aftonbladet.se/sportbladet/a/Mn7v3m/da-borjade-mardrommen-for-imane-khelif-irena-pozar>
- Rowe, D., & Silva, E. (2023). Women's sport and media: a call to critical arms. *Feminist Media Studies*, 23(2), 1-5. <https://doi.org/10.1080/14680777.2023.2201663>
- Sherry, E., Osborne, A., & Nicholson, M. (2016). Images of Sports Women: A Review. *Sex Roles*, 74, 299-309. <https://doi.org/10.1007/s11199-015-0493-x>
- Smoot, R. N. (2017). Olympic Athletes or Beauty Queens? The Sexualization of Female Athletes. *Augsburg Honors Review*, 10(9), 85-100. https://idun.augsburg.edu/honors_review/vol10/iss1/9
- Strömbäck, J. (2014). *Makt, medier och samhälle: en introduktion till politisk kommunikation*. Studentlitteratur.
- Störlinge, S. (2024). *Imane Khelif's pappa visade upp födelsebevis i tv*. Aftonbladet. <https://www.aftonbladet.se/sportbladet/a/JbO4oJ/imane-khelifs-pappa-visade-upp-fodelsebevis-i-tv>
- TT. (2024a). *Bach om boxningshatet: "Oacceptabelt"*. Aftonbladet. <https://www.aftonbladet.se/senastenytt/ttsport/sport/a/Mn72Vr/efter-konsstriden-i-os-forloraren-far-pengar>
- TT. (2024b). *Omdiskuterade boxaren säkrade OS-medalj*. Aftonbladet. <https://www.aftonbladet.se/senastenytt/ttsport/sport/a/73pgvK/omdiskuterade-boxaren-sakrade-os-medalj>
- TT. (2024c). *Khelif's vädjan: "Sluta mobba idrottare"*. Aftonbladet. <https://www.aftonbladet.se/senastenytt/ttsport/sport/a/XjM7wo/khelifs-vadjan-sluta-mobba-idrottare>

TT. (2024d). *Omdiskuterade boxningsvinnaren: Jag är en kvinna*. Aftonbladet.
<https://www.aftonbladet.se/senastenytt/ttsport/sport/a/a1OW2d/omdiskuterade-boxningsvinnaren-jag-ar-en-kvinna>

TT. (2024e). *Omdiskuterad boxare vann OS-guld*. Aftonbladet.
<https://www.aftonbladet.se/senastenytt/ttsport/sport/a/OogQa3/omdiskuterad-boxare-vann-os-guld>

Ögren, V. (2024a). *Imane Khelif klar för OS-semifinal – bryter ihop i tårar*. Expressen.
<https://www.expressen.se/sport/os-2024/imane-khelif-klar-for-os-semifinal-bryter-ihop-i-tarar/>

Ögren, V. (2024b) *Imane Khelif pekats ut som man: "Totalt kaos"*. Expressen.
<https://www.expressen.se/sport/os-2024/imane-khelif-pekats-ut-som-man-totalt-kaos/>